

U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR : : MADRAS-41

ஸ்ரீராமஜெயம்.
1216 தி. 1774)
(நீதிசதகம் என்கிற

வீரராகவசதகம்.

அன்பளிப்பு து.

திரிசிரபுரம் அருட்கவி,

நா. வீரராகவதாஸரவர்களா

லியற்றியதை,

இவை.

திருச்சினாப்பள்ளி-புக்ஷாப்.

அ. மாமுண்டியா பிள்வா

அவர்களால்,

Sanganidhi Vilakkem Press.

MADRAS.

(ரிஜிஸ்டா காப்பிரைட்.)

இதன்விலை]

1911

[அனா 0-

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

இதனால் சுகல்மான அச்சுக்கூடத் தலைவர்களுக்
கும மற்றவர்களுக்கும் தெரிவிப்பதாயதெனில் —

தீர்சிரபுரம் அருட்கவி, நா. வீரராகவதாஸரவாகளா
வியற்றிய (வீரராகவ சதகத்தை.) திருச்சிநாப்பள்ளி
புஷ்ப அ. மாமுண்டியாபிள்ளையாகிய நான் ஓடி
யாரிடம், யெடிட்டர் பாததீயதை சகல சதநதிமும்
கிரயமபெற்று அச்சிட்டு, கவர்ன்மெண்ட்டில் ரிஜிஸ
தர் செய்திருப்பதால் இப்புத்தகத்தை யாவது, இப்பு
த்தகத்துள்ள பாசங்களில் எதைபாவது, பேரை மாத
தியாவது, அச்சிடதுணிவீர்களாகில் 1881—ஆ
21—வது ஆக்ட்டு 20—வது—பிரிவில்—6—வது
விதியின்படி நஷ்டபாத்தியதைக்கும், கவர்ன்மென்
டாரால் விதிக்கும் கிரிமினல் தண்டனைக்கும் பாததீர
ாகளாவீ களெனத் தெரிவிக்கின்றனன்.

இப்படிக்கு,

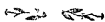
அ. மாமுண்டியாபிள் உரி.

புக்ஷாப்

திருச்சிநாப்பள்ளி.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இத்திருவள்ளூர் - வீரராகவசதகத்தினு லடங்கிய சரிதைகள்.

அவையடக்கம்
ஆழ்வார்கள் துதி
ஸ்தோத்திரம்
கடவுளிருக்கிறாரென்பது
அரங்கமுற்பத்தி [ற்பத்தி
திருவேங்கடமுடையானு
துவாசபாலகர்களுற்பத்தி
இராமன்-பரதன்- இலட்சு
மணன்-சத்ருக்கனிவர்க
ளுற்பத்தி [ம்
தசரதசக்ரவர்த்தியின் சாப
வாலிசக்ரீவர்களுற்பத்தி
அதுமார்உற்பத்தி [பத்தி
இராவணன்முதல் மூவருற்
இராவணன் கைலையைப்
பெயர்த்தததை
திரிதராட்டிரன்- பாண்டு-
விசுவன்-உற்பத்தி
வீஷ்டுமாதாரிஉற்பத்தி
பாண்டுசாபம் - பஞ்சவர்க
ளுற்பத்தி
துரியோதனாதியர்க ளுற்ப
த்தி | தை
குருபக்தியைக்காட்டும் க
அறிவில்லாதவர்களுடைய
கதை
பெண்கள்கிலை [ன்றகதை
எல்லாந்தெய்வர்செய் லெ
தங்கள்வனிமை நிலையாதெ
ன்றகதை
கலியுகஉற்பத்தி

மாபலிசக்ரவர்த்திகதை
அரிச்சந்திர சக்ரவர்த்தி
கதை
சகரசக்ரவர்த்திகதை
நளர்சக்ரவர்த்திகதை
சிபிரசக்ரவர்த்திகதை
மாரிவிகளுற்பத்தி
விஸ்வமித்திரர்கதை
ஒளவை
கம்பர்சரிதை
காளமேகப்புலவர்கரிதை
வில்லிபுத்தூராமுவார் சரி
தை
பிள்ளைப்பெருமா ளையங்
சாகரம் [கார்சரிதை
பெண்கள்கதை
பகவத்பக்தி
வித்வான்களின் செயலை வி
வக்திக்காட்டுமோர்கதை
பிறவித்தூண்டபம்
காமதாஸ்வருமிழிவு
விசைச்சுநாள்
வாரவிசேஷம்
நாள்பலன்
வியாதிகண்டநாட்டத்திரம்
கிரஹப்பிரவேசஞ் செய்ய
வாகாதமாதம்
உளழ்வலி
உதயமொழந்துபார்ப்பு
பெண்களசிபுப்பு
இந்நூற்செய்துகாஷ்ய.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

இச்சதகமியற்றியதற்குக்காரணம்.

இந்நெடியகடல்கூழ்ந்த யிவ்வுலகின்கண்வாழும்,
கல்விகேள்விகளிற்சிறந்த கன தனவான்களியாவருக்கு
மிவ்வடியேன்செய்துகொள்ளும் விக்ஞாபனம்.

இவைபோன்ற சதகங்களநேக மிப்புலியின்கண்
வெளிவந்திருக்கினு மவைகளினுள்ளிதிலடங்கிய பல
இதிகாசபுராணசாஸ்திர சகஸ்யவிஷயங்களியாவு மெ
னையோர்களுணர வவைகளைதிரளியமீந் துவாங்கியுமவ்
வண்ணம் வாங்கியதன்பொருட்சுவையை யறியசிலரு
க்கு தூர்பலமாக விருக்குமென்பதைப்பற்றியு மதினு
ம்செளகர்ய ஹேதுவினாலும், பொருளிலாத வர்களி
வையனைத்தையு மறிந்துணராதவர்களாயு மிருப்பதை
க்கருதி இத்தகைய சிறு நூலிற் சகலமும்மைந்திருப்ப
னவாதலானு மியாவரு மிதைவாங்கி யறிந்துகொள்
ளுவார்களென்றும், விலையுஞ்சொற்பமா யிருப்பதின
லு மிஃதுலோகோபகாரமாக விருக்குமெனக் கருதி
யிதைச்செய்து வெளியிட்டிருக்கின்றனன்.

இதனைவாங்கி வாசிக்கும் நண்பர்களனைவர்கட்கு
மிதனருமைபெருமை தெரியுமெனக்கோறும்.

இங்ஙனம்,

தி ரி சி ர பு ர ம்,

அருட்கவி,

நா. வீரராகவதாசன்.

12555
ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்,

த னி ய ன்.

ஒதரியநகரங்களுக் கெலாந்தாயென
வ்வக்கும்வை குந்தமென்று
மும்பர்கடினம்பரவுந் தண்டலைகள்சூழமுய
ரோங்குந் திரிசிரபுரத்தில்
சாதகமுடனமரும் நாராயணச்சாமி
தாஸர்செய் தவப்புத்திரன்
ரூரில்வளர்கவரைகுல மருட்கவிவீரராகவ
தாஸன்றிரு வள்ளூர்வாழ்
ஆதிமுதலானமெய்ப் பொருள்வீரராகவீன்மே
லன்புடன் சதகமியானு
மறைந்தனன்வரங்கிப் படித்தபேர்கேட்டபே
ரானரவிமதி யுள்மட்டும்
வேதனைகளைத்தீர்த்து தனகனகவாகனம்
வேண்டுங்கிளை யோங்கிப்பின்னாற்
வினைதீர்த்துமறுமையிற் பரமபதமும்பெருவா
மேதினியில் மிகவாழ்வரே.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

வீ ர ராகவசதகம்.

காப்பு-வெண்பா.

வேதன்றணையளித்த வீரராகவர்தம்மேல்
தீதன்றியான்சதகஞ் சொப்பவே—கோதன்றிக்
கார்க்குந்திருவுடையான் கருணையுடன்வந்தெனைக்
கார்க்குந்திரு வுடையான்காப்பு.

அவையடக்கம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

உற்றதொருபஞ்சினுற் சோமனெய்வதைக்காட்டி
யோதிப்புகட் டல்போலு
மோங்கிவளர்நெல்லினிடந் தண்டுளமிருக்கவிதை
யுயர்ந்தோர்க்கிங் குரைத்தல்போலுஞ்
சற்றுமறியாவீணன் களபகஸ்தூரிமணந்
தண்ணையுரைத் தாடல்போலும்
ஜலமதளி லுளகுளிர்ச்சி மஹாத்யமதைரொலியவையி
றன்காட்ட வருதல்போலு | ற்
முற்றுமுணர்ந்தவர் முனங்கல்விசற்காவசட
மூடனுரை யாடல்போலு
முனைவீரர்தம்மு னேஈத்தபேடியர்கூடி
மூர்க்கமுடன் வருதல்போலும்
நற்றவம்போலெண்ணித் திருவள்ளூர்நகர்மேவும்
| நயர்வீர ராகவன்மேற்
பாடி அம்புன்மொழியினுற் சதகம்புகன்றனன்
பயந்துபொறுத்தருள்புரியவே.

ஆழ்வார்கள் துதி.

நாடியருள்பூதம்பேய் பொய்கைமாரன்மழிசை
 நன்மருவு பட்டர்மிரான்
 நானிலம்புகழ்மங்கை வேந்தன்குலேசகரன்
 நாடுமுயர் தொண்டன்பாணன்
 தேடியுருங்கோதையெனு மிப்பதினமருலகிலுள
 சீர்மாந்தர் சீதரன்றனை
 சிந்தித்துத்துதித்தறிய சாஸ்தரமிலையால்நகிற்
 சென்றவதி யுருதல்பார்த்து
 வாடியுத்தரம்பெற்று வம்புனியில்பலவர்ன்
 வகைநீக்கி யுற்பனித்து
 வளர்ஞானம்பூவினுள சகலர்க்கும்போதித்து
 வருந்தமிழை திராவிடமென
 வீட்டுளச்செய்தவாழ் வார்களைப்போற்றினேன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுவிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (1)

ஸ்தோத்திரம்.

எழுத்துசொல்யாப்புவணி தொடையெனும்பஞ்ச
 விலக்கியவிலக்க ணங்களாய்ந்திங்
 கிதற்குறியகுறள்நிகண்டு காரிகைதொல்காப்பிய
 மிசைநன்னூ லகராதியும்
 லழுத்தியபல்சாத்ரமுள வதையுணர்ந்துநின்பேரிற்
 வருங்கவிதை பாடவேண்டும்
 வதுகளறியாவசட மூடனிலும்நிர்மூடன்
 வாசைகொண் டுன்னருளினுற்
 பழுத்துலவிதம்மிடம் படித்துநீ திச்சதகம்
 பாடவிதிற் பிழையிருக்கில்

அ வீ ர ராக வ ச த க ம்.

பத்திதவருதினியகோணற் கரும்பெனிணஞ்சவை
 பாங்குடன் கெடாதவகைடீபால்
 விழித்துத்துயிலன்றிநினைத் துதிக்கயெனைக்கார்ப்பவ
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ் [னே
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (2)

கடவுளிருக்கிரு ரென்பது.

அகிலமிசைதனி லுளவுங் காற்றினிடமசைதலு
 மணுகிநற் கல்லிற்றிடமு
 மியாவைஞ்சுசிசெயு மக்கினியில்வெப்பமு
 மாகாயந்தோற் றுமையும்
 பகிரதன்கொணர்ந்ததொரு வப்புதனிலேநெகிழ்வும்
 பர்க்கும்பொரு ளியாவுமாய்வும்
 பரவுமணுவிரையதனில் மாபெரியவிருகூழும்
 பரந்தாமன் றன்னருளினாற்
 சகலபொருள்களும்விளங்கி யிரவுபகலாண்டெனவித்
 தாரில்நடந்தினி வரவிதைச்
 சார்ந்தறிந்தன்பற்பல தெய்வமுண்டென்றுசொல
 சாற்றுமெந் நூலறிந்திலேன்
 விகசிதமுடனரிதெய்வ மென்றேருதினேன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (3)

இதுவுமது.

தடமிசையிற்வரும்பாட்ட சாரிவெயிற்களையுறறுத்
 தான்ருங்கியாலைப் பார்க்கத்
 டிந்தபூர்த்திற்சிறிய கனியற்பப்பறங்கிக்குத்
 தாங்குமா பெரியகனியுந்

திடமுடனிருக்கவீண் கடவுளிலையென்று சொலித்
 திரமுடன் றுயின்றபின்னற்
 நேடியம்மரத்தில்கலகாகம் வந்தசைத்திடர்
 சிலகனியு மிவடந்தூங்கு
 மடமனிதன்நடுநெற்றி தன்னில்விழவலியுமுற
 மாகடவு ளவரவர்க்கு
 மார்க்கமுடன்வைத்திடவு மறிவீணனறியாமல்
 மாகுற்றஞ் செய்தேனென
 விடந்துதித்துக்கடவு ளுண்டென்றறிந்தனன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே. (4)

அரங்கமுற்பத்தி.

இலகிடுமயோத்திரகர் பட்டங்கொண்டிடராம
 னேற்றவர்க்குச் சன்மான
 மினியனிதமீந்தனுப்ப வீடணர்க்குத்திரு
 வாராதனினைய யிசைந்துகல்கி
 குலவுபெறக்கீழ்வையாதெடுத்துபோமென்று சொல்க்
 கொண்டிலங்கை செல்லுமார்க்கந்
 கூர்ந்துஜலங்கழித்துவர வந்தணர்தம்மிடமீந்து
 கோலிரடந் திடவிப்பிரர்
 நலமுடன்கீழ்வைத்து நடக்கவீடணனெடுக்க
 நடவாம ஸசரீரியாய்
 நமக்கிங்குவப்பெனச்சொல விடீஷணன்றிருக்கோவி
 நயருற்சவந் கண்டபின் [ல்
 விலகியிரண்டாற்று நடுவரங்கமென்றமைந்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந்தருள் செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே.

திருவேங்கட முடையான் உற்பத்தி.

அந்தநாளடியர் தமக்காழி சங்கதனையிற்
 தரியதிரு வேங்கடமவர்
 வதுவன்றியிருக்கச் சைவர்களறு முகவனென
 வனுகித்துதித் திருக்கநாளும
 சந்ததமங்குடையவர் வந்துநமதுதெய்வமெனச்
 சாற்றப்பா ஷாண்டர்கூடிச்
 சம்வாதமநேர்த்தபினங் கிருவர்குறிதனைவைத்துத்
 தான்கொளவு மவர்தெய்வமாம்
 இர்தப்படியுடைத்துவைத் திரவிற்கதவடைத்துசென்
 றிரவிவரத் திறந்துபார்க்க
 விறைவன்றிருச்சங்கு சக்கரங்கரத்தினிற்றித்
 தெழிலுடன் வினங்கிநிற்க
 வந்தைகண்டெல்லோரும் பணிந்தடியைத்துதித்தன
 வேண்டியே திருவள்ளுவாழ் [கள்
 வேலையிற்றுயிலவேழுந் தருளசெய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே (6)

துவாரபாலகர்க ளுற்பத்தி.

சீ ருடன்வைகுந்தநசர்வாயல் கார்க்குந்துவார
 பாலகர்க ளிருவர்தாமுளு
 சீ தரன்றன்னுரைதவறி தூறுவாசரைவிடச்
 சினந்தவரு மேழ்பிறப்பிற்
 பாருலகில்பிறந்துமித் துருவாகிமுப்பிறப்பிற்
 பகைத்தெதில் வருவீரென
 பூங்ருடன்கேட்கவிவர் முப்பிறப்பிற்றேவரிடம்
 பரிந்திங்கு வருவோமென

நேருரையளிக்கவிரணிய னிரணியாட்சதன்
 நேர்ந்தபின் னிராவணனுடன்
 வேரீகாயவன்குமபகர்ண னெடுகஞ்சன்சிசுபால
 னெனவுதித்த பின்னர்
 வரியங்குன்றிநின் பதமராவந்தடைந்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே (7)

இராமாயணக் கதைகள்.

இராமன்-பரதன்-இலங்கமணன்-சத்தூருக்கன்

இவர்களுள்பாதி.

சதிர்பெருமீனையவர்கள் மாரிவிகளெவரையுந்
 ததர்வன் கும்பசர்னன்
 முக்கியதிக்கிரமஞ்ஞெய தேவராகஞமபன்வாழ்ஞ
 சதயலோசுத திறசென்று
 அதிதுயரைச்சொலவவாநங் கைலைவாழ் எனிட
 மறையவவர் தாங்குட்டியே
 வாழ்சென்றெல்லோரு முறைபிடச்சேட்டுவணத்தி
 லாநிகாரண னும்வந்து
 சதியில்நமசேர்க்கையொடு தயததற்குச்சுதனாவாம்
 சார்தேவர் வானரமதாய்
 தாக்கிச்சிவனநாமன்புரந்தரன் வாலிககர்வன்
 குனிரவிகிட் கிர்சையில்
 விதியுடனுதிக்கக்குறை யகலுமெனப்புகன்றனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே (8)

ஈதுரையங்ககன்றபின் நிவ்விடமயோத்திரக
 ரிறைவன்றயரதன் குருசொற்போற்
 யிசைந்துகலைக்கோட்டுமுனிவரையழைத்தியாகஞ்செ
 வெழில்பூதம் பாயசத்துடன் [ய
 சாதகமுடன்றோணியீந்த கலமுனிவாங்கித்
 தார்மன்னனால் மூவர்க்குந்
 தானீயச்சொலியகல வதுபோற்செயகெற்பமது
 தானாகிதிங்கள் பத்தும்
 போதகலச்சித்திரை நவமிபுனர்வசவுச்சம்
 பொருந்தநாரண னிராமனாய்
 புகழுங்கோசலையினிட முதிக்கக்கைகையிடமாழி
 பூணபரதன் சுமுத்ரைபாற்
 வீதமுடன்சேடன்லட்சு மணன்சங்குசத்ருக்கன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே (9)

தசரதசக்கரவர்த்தியின்-சாபம்.

தீதகலயோத்திரக ராளுந்தயரதன்குடிக
 டிமையைத்தீர்க்கக் காட்டில்
 சென்றபின்வேட்டையாடிக் களைத்துகங்கைதனிற்
 சென்றுபுன லருந்திநிற்க
 பாதகந்தீரவந்தணச் சிறுவன்முதிருரும்
 பரவுதன்றாய் தந்தையைப்
 பாங்குடன்காவடியிற் றாக்கிசெல்லும்போது
 பகர்கங்கை கண்டிறக்க
 சூதகமுடன்றீர்த்தம் வேண்டுமெனசிறுவன்கொளச்
 சக்கங்கேட் டிதுமிருகமென்

முர்மன்னனறிந்தம்பை விடச்சிறுவன்மடிந்திடப்பின்
 றண்ணீரை யீந்துசைசெய
 வேதனைபுற்றிடநினக்கு ஜேஷ்டனுதகாதென்றனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே (10)

வாலி-சுகர்வர்க-ஞற்பத்தி.

அந்தநாளுமையவளுந் தவஞ்செய்துமீளும்வரை
 யடவிபுளபொய் கையிதறி
 வரண்பாலநறமுழங்கப் பெண்களாவரென
 வவன்மொழிந் தானபின்னற்
 வந்துருஜுஸையென்ற வானமழங்கப்பெண்
 வானம் தாகிநிற்க
 வருமையுடனிர்திரன் வந்ததன்வாலின்மேற்காதல்
 வனைந்துகொண் டதனைச்சேர
 சந்ததம்வாலியு முதிக்கப்பின்னிர்விவர
 சார்கமுத்தின் சொகுசைக்கண்டு
 தான்ஊடர் சுகர்வன்றோணப் புரந்தரன்சூர்யன்
 றுன்னுஞ்ஞ ஸகலவிருவர்
 விற்தையுடன்கிட்கிந்தைக் கரசரானார்கள்காண்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே (11)

அனுமார்-உற்பத்தி.

அங்குநாரணனுரைத்தபடி ருத்திரன்வீர்ய
 மதுவாயுவிடத் திற்பாய
 வவருமஞ்சனையானைச் சேரஸ்யாமனவர்ண
 மானதொரு குண்டலெழுடன்

இங்கிதமுடனினு மெக்யோபவீ தமு
 மிசையுங்கரம் விரிந்தமார்பு
 மிவைகளுடனனுமன் பிறந்திடவாயுவிக்கிரண
 மேற்றுக்குளிர்ந் திடவரமதும்
 பொங்கமுடனீயவனுமன் றுயையுணவதெனப்
 போற்றிக்கேட் கச்செங்கனி
 பொருந்தியிருந்திடவதனை யெடுத்தருந்தென்று சொல
 போந்துதய முறச்சூரியன்
 விங்ஙனம்வரவிவருங் கனியென்றவன்மேற்பாய
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (12)

ஈதுநிகழ்ந்திடராகுகண் டறிந்திந்திரனிட
 மியம்பக்கேட் டாதவன்றனை
 விசைந்துநீர்பற்றுமென வவன்சொற்போலிவன்செய்
 விதையறிந்து மாருதியவர் [ய
 சாதகமுடனிராகுவைப் பிடிக்கராகுவர்
 தான்றப்பி யமரர்கோன்பாற்
 சாற்றவவன்கேட்டை ருவதமேறிவதுமன்
 றன்கரிச்சிந்தூரப் பொட்டைப்
 .போதறிந்துகனியென்ற தன்மேற்பாயவிந்திரனும்
 புடைக்கவச்சி ராயுதத்தினுற்
 பொறிகலங்கிமாருதி மூர்ச்சித்துவிழவாயுகண்டுப்
 புத்திரனை யனைத்தெடுத்து
 வேதனைகொண்டிடவெவரும் வாயுபந்தனஞ்செய்ய
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (13)

சகலவுயிர்களுந்தவிக்க வட்டதிக்குப்பாலர்
 சதுர்முகனி டத்திற்சென்று
 தானுரைக்கவவர்கூட்டிக் காளியிடந்தனில்வந்து
 தானியம்பக் காற்றுளோனும்
 அகமகிழ்ந்தங்கவர் வாயுபந்தித்ததைடுக்க
 வதையறிந்து பிரமன்றானும்
 வயனரனரியாயுதம் நினதுசுதன்மேல்விட
 வாவிபோகாம லென்றும்
 இகமதனில்ராமதூதனு மாகிசிரஞ்சீவிபெற்
 றென்னத்திரம் விடுத்திடில்
 யேற்றொருமுகூர்த்தமூர்ச்சித்து பின்னெழுந்திருப்ப
 னென்பட்டமும் பெருவனும்
 விகத்திலிவ்விதந்திக்குப் பாலருங்கொடுத்துசெல
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யென்தையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே. (14)

வலிமையுடனில்வரம் பெற்றனுமன்மூர்க்களாய்
 வாகுடன் மாரிலிகளை
 வக்கிரமஞ்செயவவர்கள் சாபமிடத்தன்பலம்
 வணுகியுள்ளொ டங்கத்தானும்
 புலனறித்தடங்கியே வெய்யவன்பரற்சென்று
 பேரந்துநவ வியாகரணமும்
 புகழ்பேறவறிந்துகிட்கிந்தை நகர்வாலிசுக்கிரிவர்க்கு
 புகழ் மந்திரீ
 நலமுடனமர்ந்தவர்கள் பாலிருக்கத்தன்
 பராக்கிரமமுது நன்குண்டாக
 நாடிச்சகர்வனிடம் மதஞ்சமலைவந்தமர்த்து
 நடித்திரா மன்னாதனாய்

ககூ வீ ர ராக வ ச த க ம்.

விலகாமலிருக்கவிச் சரிதைபுவிக்கோதினேன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்பெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (15)

இராவணன் கும்பகர்ணன் விபீஷணன்

சூர்ப்பநகை இவர்க ளுற்பத்தி.

தம்பிமாரிருவரையும் நாரணன்கொலச்சுமாலி
தன்மகள்கை கேசிதன்னைத்
தானழைத்துக்கொண்டுவர விச்சிரவாகுதவந்
தான்செயும் வனத்தைக்கண்டு
கும்பமுலைமாதையலங் கரித்துப்போய்ச்சேரென்ன
கேரரியிவள் முனிவரெதிரிற்
கூர்ந்துபோய்நிற்கவவர் நேரமில்லையெனவிவளுங்
கூடநன் றுகுமென்ன
சம்பிரமதாய்ப்புகல சேரராவணன்பிறக்கத்
தான்கூடக் கும்பகர்ணன்
றுனுதிக்கப்பிறகிருக்க வீடணன்வரப்புணையத்
தான்கூர்ப்ப நகையுந்தோன
வெய்யியிவர்களையெடுத்து வளர்த்துச்சுகம்பெற்றனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்பெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (16)

இராவணன் கைலையங்கிரியைப்

பெயர்த்த கதை.

அட்டதிக்குகளியாவுந் திக்குவிஜையஞ்செய
வதிக்கமித்த வனிராவணன்
வளகேசனிடஞ்சென்று சமர்புரிந்தவன்பதியு
வவன்புஷ்பக விமானமுஞ்

சட்டமுடன்கைக்கொண்டு புஷ்பகந்தனிலேறி
 தான்வானிற் செல்லக்கைலை
 தடையாகநந்திசொலக் குரங்கெனச்சீறிவிவன்
 றன்கரங்கொண் டிருபத்தினுற்
 பொட்டெனத்தூக்கமலையாட வுமையுறைக்கச்சிவன்
 பொறைகொண்டு மிதிக்கக்கிரிக்கீழ்
 பூமியிலழுந்தநாரதர் வந்துசொலசாம
 புகழ்மறையைச் சுரம்பாடிட
 வெட்டவரனியவரந் தசகீவன்பெற்றகல
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுமில்வெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (17)

பாரதக் கதைகள்.

திரிதராட்டிரன்-பாண்டுவிதுரன்,

இவர்களுற்பத்தி.

பரிமளகந்தியின்றன் மருமக்கள்விதவையுறப்
 பட்டங்கொளச் சுதனில்லாமற
 பார்த்தறிந்திவள்முத்த மகன்னியாசரைநனைக்கப்
 பரிந்தவரும் வந்துதாயைத்
 துரிதமுடன்போற்றவவள் சொல்லேப்போலம்பிகைத
 சொரிசுழலைச் சென்றுசேரச் [ன்
 சொகுசிவரிநாமவவள் சுண்டமுடப்பொட்டையாய்த்
 தோன்றல்பிறந் திடவிவ்வந்து
 சரசமுடன்புகன்றிவர்க்குத் திரிதராட்டிரனெனச்
 சாற்றப்பிற கம்பாலிகை
 தன்னிடமிருக்கவிவர் செல்லவவடுசுடன்
 ருனிருக்க ரோகஸ்தனுய்

கது வீ ர ராக வ ச த க ம்

விரைவினுதித்திடப்பாண்டு வெள்ளாட்டியால்விதுர
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ் [ன்
வேலையிற்றயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ர ராகவ மெய்யனே. (18)

வீஷ்மாச்சாரி உற்பத்தி.

சத்யலோகந்தனிற் நான்முகன்சபைதனிற்
ருன்றேவர் வருணன்கூடித்
தானிருக்ககங்கைநங் கைவரவாயுவாற்
றன்னாடை யதுசிதறவும்
நத்திவருணன் பளர்த்து மோகமுறவயனிருவர்
நரர்களாய்ப் பிறந்துபூவிற்
நளினமுடனிருந்திவிடம் வரும்படிச்சாபமிட
நயர்மொழி யங்கீதிருக்க
பத்தினிசொற்கேட்டுப் பிரபாசனோடிருநான்து
பகர்வசுக்கள் காமதேனைப்
பற்றிப்பிடித்திடவதிட்ட ரெழுவருடன்பிறந்துவரப்
பரிவுபிரபாசன் நெடுநாள்
வித்தரையில்மணமின்றி விருந்திடசபித்தனர்காண்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ர ராகவ மெய்யனே. (19)

ஏகிவரக்கங்கைபுவளெழுவர் சென்றுன்வயற்றி
லிருத்திவைத் தீன்றபின்ன
ரி ரக்கமன்றிக்கொன்றுவிட வேண்டுமென்றுரைக்க
விவள்சம்ம தித்துக்கங்கை
வாகுடன்கரையருகில் வந்துமயில்போல்நிற்க
வத்தினுபுர மதனில்முன்

வருணன்சந்தனுவரசனும்ப் பிறக்கவேட்டைக்கு
 வரவிவளைக் கண்டுமோகம்
 சாகசமுடன்கொள்ளப் பிறக்கும்புதல்வரைக்கொல்ல
 தான்வேண்டு மென்றிவள்சொலத் [அ
 தானுசையாலொத்துச் சேரயெழுவர்பிறக்கத்
 தான்றுணிக்க வீஷ்டமனுற
 வேகமுடன்சந்தனுகண் டாசைகொளகங்கைசெல
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றூயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (20)

பாண்டு மகாராஜன் சாபம்,

பஞ்சபாண்டவர்கள்-உற்பத்தி.

குந்தியினம்பருவங்குருவிட மைந் துமந்தரம்பெறக்
 கோரியதிலொன் றைச்சொலத்
 கோலமுடனிரவிவந்த வளைச்சேரக்கர்ணன்
 கூர்ந்துதிக்கப் பேழையதனிற்
 சந்ததம்வைத்துககங்கையில் விடுத்தபின்பருவந்
 தான்கொளப் பாண்டுவுக்குத்
 தானுந்தங்கையுமனைவி யாகவரவேட்டைக்குத்
 தானியே தானுஞ்செல்ல
 பந்தனத்துடனிருடி சரசியுடன்மான்றூபம்
 பரிந்தெடுத் துக் கூடிடக்கான்
 பார்த்தரசன்பாணம்விட முனியிறக்கவலுர்பெண்டிர்
 பரிந்துந்தன் பாரியோடு
 விந்தையுடன்பேசச்சிரம் வெடிக்குமென்றுரைத்தன
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ் [ஈ
 வேலையிற்றூயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (21)

இருடிபத்தினிச்சாபமிட் டவளுந்தியில்விழ
 விதையேற்றுப் பாண்டுமன்ன
 னிருமனைவியவர்களிடம் புகன்றுகான்சென்றுதவ
 மிசைந்துசெயச் சிலமுனிவரும்
 அருகில்வந்தறிந்துமக்கு மகவிலைதவமதே
 னுனபின் வாருமென்ன
 வதுபேபாலரண்வந்துசுதன் குந்திதனைப்பெருகெனவு
 மவ்வுரைபோ லோர்மந்திரம்
 பெருகிச்சொலையேமன்வர சேரத்தருமன்பிறக்கப்
 பிறகொன்றைப் புகலவாயு
 பேணிவரவிருக்கவீம னுதிக்கயிந்திரனாற்
 பிறகர்ச்சுணன் மந்தரைபாற்
 வெருவுருகுலன்சகா தேவனுமுதித்தனர்கள்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (22)

துரியேர்த னுதியர்க னுற்பத்தி.

குருதிமாதவனோந்து புத்திரரைப்பெறமுத்த
 கொடிநந்தனிட மனைவிகண்டு
 கொண்டபேபாளுமையாற் நூறுவருடம்வரை
 கோர்கெற்பாரிதைத் தாங்கியான்
 சிந்தித்திருக்கவிதிலொன்று மிடியென்றவள்
 சீக்கிரங் குழவிக்கல்லைச்
 சர்பெறயெடுத்தவ டன்வயற்றினிலிடிக்கவுந்
 திகழ்குருதி காணவங்கு
 ரொந்தவரவியாசரை நினைக்கவுமவர்வந்து
 கோர்க்கித்தொண் ணாற்றொன்பதும்
 நுகர்பதலைதன்னிலிவ் வரிடம்விருப்பிரத்தமதை
 நொடிபிடித்திவ் வதைமுடியே

விர்தையுடனீரெட்டு தினமென்றவருரைத்துசெல
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ர ராகவ மெய்யனே. (23)

இ து ஷ ம து

குருவுரைத்தமொழியைப்போற்காந்தாரியவள்காற்று
கொள்ளாத விடநிலகிடுங்
கோழியடையுறுதல்போற் றன்கூடுதொண்ணுற்றொ
பதலையதனிற் கொள்ள [ன்பத
மருவியிருந்ததிலிவ்வித மிவனும்பதினாறு தின
மர்மமறிந்தவள் கார்க்கடிம்
மார்க்கமுடன்கெடுனாகி முட்டைவெடித்ததிற்குஞ்
மாண்புடன் வருதல்போலங்
பெருகிபதலைவெடித்தத் தொண்ணுற்றொன்பதுபின்
பிறக்ககாந்தாரி பார்த்துப் * † [னை
பெருமகிழ்வுகொண்டிவார்ச்சு தூரியோதனாதியென
பெயரிட்டு வளர்க்கநாளும்
விரவுமிச்சரிதைமஹி தவமறியவிடுத்தனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
* வீ ர ராகவ மெய்யனே. (24)

குருபக்தியை விளக்கிக் காட்டு

மோர்கதை.

ஏகலைவனெனுமொருவன் ஹரோணரிடமேவந்தாங்
கெனக்குரையும் வித்தையென்ன
வியலாதென்றையவவார்போற் சிலையைரெய்துதைத்
திசைபக்தியால் வித்தையை

சாகசமுடன்கற்க வர்ச்சுணன்நாய்வந்து
 ஜலமலமுங் குருமேடையிற்
 றுனுமவிடயேகலைவன் பாணம்விடக்கிரீடியவன்
 றனுமகிமையைக் கண்டாய்ந்து
 வாகுடன்குருவின்மேற் வாட்டமுறவவரறிந்து
 வழைத்திவடம் வேடனில்லம்
 வந்துவவனுள்ள தறிந்துவலக்கைவிசலை
 வாங்கிவரமீந் தகன்றபின்
 வேகமுடன்குருபக்தி தவறாமற்செய்தனன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (25)

அறிவில்லாதவர்களுடைய சொல்லைக்கேட்

டம்பலமேறினா லவமானம் நேருபென்பதை

யறியக்காட்டுமோர்-ஐதை.

திரிதராட்டிரசுதன் குருவின்மேற்றுதுசொலர்
 செவ்வையுட னறிந்துதானுந்
 திரல்வேந்தனிடமிருவர் பிள்ளைகளையழைத்திலந்
 தேடிநிரைகொளத் திரவியம்
 'பரிவுடன்கிந்தனமோரா வாரத்திலுருவோமெனப்
 பரிந்துரைத் தனுப்பியபினற்
 பரவுங்கெடுவிறிறித ராட்டிரனுமாரியரும்
 பாண்டவரிலம் பேரய்ப்பார்க்க
 அரியதொருவிளக்குமண மலர்வணங்கிபுநலமு
 மலையுற்றுத் தூரியனில்ல
 மங்குவரவீடுகொள வரகுவைச்சேகாலிட்டரங்
 கவர்கள்வெளி நிற்கக்கண்டு

விரியும்திசுதர்க்குலக்கைக் கொழுந்தென்றறிந்தனன்
வேண்டியேதிரு வன்னூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ர ராகவ மெய்யனே. (26)

பெண்கள் நிலமையறியப் பேணிக்காட்டு
மோர்க்கதை.

பஞ்சவரிலிகையன்விமன் நெல்லியங்கனியைப்
பறித்துவந் தழுதுக்கியப்
பாங்குடனங்குற்றவர்க ளிருடிக்காகுமிதாற்
பழுதுவரு மென்றுசொல்ல
சஞ்சலமுடன்கண்ணனை நீனைக்கவவரும்வரச்
சாற்றியதைக் கேட்டிங்கென்னுற்
சாயாதிங்குண்மைசொல சாயுமென்றைவற்சொல
சாரந்துகனி செல்லப்பின்னுற்
வஞ்சியுரையாலொட்டுமென் றிருக்கதுரோபதையும்
வகம்வைத்துப் புசலக்கனியும்
வாகுடன்கீழ்விழவும் பிறகுசொலகனியொட்ட
வஞ்சிமனமறி யார்களகாண்
விஞ்சைபுகழட்டாட்சைப் பொருளாள்வனே
வேண்டியே திருவன்னூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ர ராகவ மெய்யனே (27)

எல்லாம் தெய்வச்செய லென்பதை
யெடுத்துக்காட்டுமோர் கதை.

திட்டமுடன் றுரியனும் பாண்டவர்களுஞ்சேர்த்து
சீர்சண்டை செய்யும்வேளை
தேடியரவன்கடைபலிக் குச்சம்மதிக்கசக
தேவனமவா சைநாளுஞ்

சட்டமுடன்வைக்கதுரியன் வந்தரவனைக்கேட்க
 தானொப்பச் சகதேவன்பாற்
 றுவிநாள்கேட்கத் தருமன்றனைவீழ்ந்திடச்
 சகதேவன்சொல வகன்றபின்
 இட்டமுடன்கிருஷ்ண னவரின் னுநலஞ்சமருக்கேன
 யினானிமதி யறிந்து போக
 யிதுபோற்புவிமாந்தர் வலியாலொன்றுமாகா
 தெல்லாந்தெய் வச்செயலாகுமாம்
 விட்டசுறைதொட்டசுறை வந்தவழியாமென்பர்
 வேண்டியேதிரு வன்னூர்வாழ்
 வேலேறிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவமெய்யனே. (28)

தங்கள்வலிமை தங்களுக்குநிலையா
 தென்பதைச் சாற்றிக்காட்டு
 மோர்கதை.

தொல்லுகையாள்கின்ற தூரியனுக்குப்புத்தி
 சொல்லிப்புகி பாதிக்கேட்கத்
 துட்டன்படுசூழிவெட்டி யகிற்றள்ள சூரர்தமைத்
 தூரிதந்திற் கொன்றுபின்னாற்
 நல்லதென்றவையெலிட்டுக் கிருஷ்ணன்வெளியில்வர
 நயர்விதூரன் பிறகேவரவும்
 நாடியுன்மைந்தன்னுரியர்க்கு மதியுரைபோமென
 நயந்துசொல தூரியன்சீற
 அல்லலுடன்விஸ்லை யொடித்தரன்செல்ல
 வஸ்வத்தாமனும் பொருதையுரைத்துப்போக
 வையகோபுமிவானந் தொட்டுப்பிரதிக்கிணை
 யளித்தநீர் செல்லுமென்ன
 'வில்லங்கங்கர்ணனிட்டுரைத்து வலிபோக்கினர்காண்
 வேண்டியே திருவன்னூர்வாழ்
 வேயிற்றுயிலவெழுந் தருள்கெய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (29)

கலியுக உற்பத்தி.

அத்தினாபுரமதனிற்றெர்க்குத் தெருவதனில்வள
 ரந்தணரும் வருமைதன்ன
 ஸவர்வீட்டைவடக்குத்தெரு வய்யரிடமேவிற்க
 வவர்வாங்கி மனைகோலிடக்
 கொத்தியேதான்வெட்ட திரவியங்காணவதைக்
 கொண்டதோ ரில்லுடையரைக்
 கோரியழைத்தெடுத்துப் போமென்றுரைக்கவவர்தடு
 கூடிச்சுடர்செய் ததின்பினே [க்க
 நத்தியப்பதியானுந் தருமரிடமேசென்று
 ஞாயமதுரைக்க வவரும்
 நாடியிதைக்கேட்டறிந் திருவர்க்கும்நமதரணில்
 நயந்தன்னம் மிடுவீரென
 வித்தகன்றனைத்துதிக்கு மறையவரங்கிருந்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவமெய்யனே. (30)

இ து வு ம து.

சட்டமுடனீதிருக்கக் கலியன்றன்மனைவியைத்
 தானிடும்பரியி லேற்றித்
 தாய்ப்புல்லுக்கட்டுதனைச் சுமர் துவரத்தந்தையவன்
 ருவிக்குடை பிடிக்கத்தானும்
 இட்டமுடன்கடிவாளம் பிடித்துவருஞ்சிறப்புதனை
 யிதையறிந்துகிரீடிசென்று
 யேகியுரைசெயத்தருமன் கேட்டுப்பதிவிட்டகல
 யிருபிறப் பாளர்வந்து

௨௬ வீ ர ராக வ ச த க ம்.

திட்டமுடன் வீட்டைவிற் றவன் சொத்தங்கென தென்
தேடிப் பெற்றவ னென தென்றுந் [றுந்
தெம்புடன் சொலத்தரும னறிந்துபின் தீருமெனச்
செப்பியே தானடக்க
வெட்டவெளியாதிகடை விப்பிரர்பிறட்டுகாண்
வேண்டியே திரு வள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்று யிலவெழுந் தருள் செய்யெனதையனே
வீ ர ராகவ மெய்யனே. (31)

பாகவதக் கதைகள்.

மாபலிச்சக் கரவர்த்தி.

சோணநகராள்பிரகலாதன் மகன்விரோசணன்
சுதனெனும் மாபலியவன்
சோகமுடன்றன துதந்தையை விஷ்ணுகொன்றதைச்
சொற்றதன் றுதையுரையைப்
பேணியுளம றிந்திவன்றன் பதியுலோர்நாரணனைப்
பெருகும்படிப் பத்திசெய்யப்
பெட்டபுடன்செய்தகன்று தவஞ்செய்துபிரமணிடம்
பெருகவரம் வாங்கிமீண்டு
காணப்பதிவந்தமர்ந்து சுக்கிராச்சார்யரிடங்
கருதிச்சொல வவர்வரமியக்
கண்டுகொண்டிந்திரன் பதியாணுவேண்டும்நீர்
கனத்தில்பிர கஸ்பதியிடம்
வேணபடியி துரைத்து கர்வமுற்றிவன்னிடுக்க
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்று யிலவெழுந் தருள் செய்யெனதையனே
வீ ர ராகவ மெய்யனே. (32)

சொல்லச்சென்றுரைக்கப் பிரகஸ்பதிகேட்டிந்திரனி
 சொல்லவோர் மாதமதனிற் | டஞ்
 ரேனியென்பதிவிடுவே னென்றவனுரைக்கவிவர்
 சூட்டச்சுக்கி ராச்சாரியர்
 நல்லதென்றொத்தவிடம் வந்துபலியரசனிடம்
 நடந்ததை நயத்தவாங்கு
 நாடிவிண்ணாவரக்கிறைவ னூர்யரிடம்யோஜிக்க
 நயந்துன்னார் விடுதியென்ன
 வல்லமையொடிங்கிசூரு வாக்கறிந்துவிரிஞ்சனிடம்
 வரையவவ ராகாதென
 வாடிச்சிவனிடமுற்றுப் புகழொடியாதெனப்பின்
 வாசுதேவன் பாற்சென்று
 வில்லங்கமுரைக்கவவ ரென்பக்தன்பொறுமென்றனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (33)

ஈதுநிகழ்ந்திடயிந்திரன்றன் மனைவிசுற்றமோ
 டிமையவரை யழைத்துவந்தாங்
 கின்றதன்றந்தைமீவி யிடம்விட்டிவ
 னேற்றொளித்தரியி னுளையைச்
 சாதகமுடன்பார்த்திருக்க பலியரசன்ஐய
 பேரிகை பதாதிபுடனே
 சமர்செய்யவிண்ணுலகு வரவிந்திரனில்லாமற்
 றுன்கண்டு மூவுலகமும்
 போதிவனுமானசூரு தவமியற்றயாவ்செல்வேன்
 போந்தழையுஞ் சுக்ரரையெனப்
 புகலவவன்வேண்டவிவர் சொல்லப்பின்னதிதியவள்
 புரிந்தரியின் விரதஞ்செய்ய

உஅ வீ ர ராகவசதகம்.

வேதனைகண்டவர்வந்துவர மீந்துமறைந்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (34)

அதிதியவளிடமுரைத்த படியவடன்கெற்பத்தி
லரிசென்று குழந்தையாக
வவளிடமுதிக்கவவள் பதிகஸ்யமுனிகண்டு
யதிபகிழ்வுகொண்டு நோக்கிப்
பதியில்நம்சுதனுக்கு வாமனனெனப்பெயர்
பரிந்திட்டு வித்தையாவும்
பண்புடன்போதித்தபின் பிரமசரியம்பெற்றுப்
பாங்குடனிருக்க நாளும்
நிதிபெருகும்பலியரசன் நர்மதாநதிக்கரையில்
நேர்யாகஞ் செய்வேளையில்
நிமலனறிந்திதுசமயங் கார்யம்நிரைவேறுமென
நேர்ந்துமௌ வருகக்கண்டு
விதிப்படியரசன் பூசித்திருமென்றுரைத்தனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (35)

வடிவழகைக்கண்டுமோ ஹித் திவிடம்வந்தவிதம்
வையரே யுரையுமென்ன
வன்பனையாறுந்தவஞ் செய்யவேண்டும்நிடம்
வருந்திமுன் றடிப்பெறவுமியான்
கடிகிவந்தேனென வவனியகுருசுக்கிரர்
கபடநாடக னிவனுமாவ்

வீ ர ராக வ ச த க ம்.

கண்டதென்யாறுசொல சொற்படியானீவேனெனக்
 கனன்றவருன் செல்வமெல்லாம்
 முடிகிவிண்ணவரைச்சே ரென்றவருஞ்சாபமிட
 முடியரசன் கெண்டிரை
 முருந்தன்கரஞ்சாய்க்கரு வடைக்கவிவர்குத்தப்பினி
 முனைந்துவிண் னீரடியதாய்
 விடவளந்தங்கோரடியன் றலையனர்துகாத்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (36)

அரிச்சந்திர சக்கரவர்த்தி.

நிதகலயோத்திரகரா அரிச்சந்திரன்முன்
 நிகழ்விஸ்வா மித்திரர்வந்து
 செய்வேள்விதனக்குப்பொருள் வேண்டுமெனவீயப்பி
 றிரும்பவெனக் கீயுமென்று [ன்
 ஒதிவைத்தங்குசெலப் பின்மிருகம்பாணப்பெண்
 னுண்டாக்கி யனுப்பவவர்க
 ஞரைக்கச்சினமோங்கியர சனையுதைத்தவனுல்கை
 யுவந்துகொண் டவரையோட்டிச்
 சாதகமுடன்முனிவர்கட னுக்காய்த்தன்மனைவி
 சந்த்ரமதி யவனைன்றுத்
 தானும்பறையனுக்கடிமை யாகியிடுகாடுற்றுச்
 சர்ப்பத்தால் சுதனிறக்க
 வேதனையெலாந்தீர்த்துப் பின்னரசுரெய்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (37)

சகர சக்கரவர்த்தி.

சகநலம்பெருகிடு மயோத்திரகராள்சகர
 வரசர்க்குச் சுதனில்லாமற்
 றன்மனைவியிருவருடன் றவஞ்செய்யச்சிவன்வந்து
 சார்ந்திலகு முதல்மனைவிக்கு
 வகையுடனோர்சுத னிளையவடனக்கறுபு
 தாயிரம்வாய்க்கு மென்று
 வரையவிவர்வரவதுபோ லாசயாகமுஞ்செய்து
 வாசியின்பின் சென்றிடச்
 சுகமுடன்வருகவிந்திர னறிந்துகுநிரையைச்
 சுறுக்கதாய் பாதலத்திற்
 லுரத்திக்கபிலமஹரிவி தவஞ்செய்யிடங்கொண்டு
 சூட்டியிவன் கட்டிச்செல்ல
 விகலபதாயிரவார்நிலம் வெட்டியுட்சென்றனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (38)

சென்றங்கிவர்பரியைக்கண் டம்முனிவர்மேற்பாணர்
 தீட்டவவர் சுண்டிதக்கச்
 செந்தழலிலுபதாயிர வருஞ்சாம்பராய்ச்
 சென்றிறந்த சேதிசேகட்டு
 அன்றரசனோடியாங் கிருடியைவணங்கவு
 மியாவுமுரைத்தக் குதிரையை
 பவனும்பிடித்திவிடம்வந் தஸ்வமேதமுஞ்செய்தங்
 கரசெய்தியவன் சுதனிடம்
 சன்றுடனுரைத்திறந்திட வவன்மைந்தர்க்கிதை
 நாட்டியிவன் றுனுஞ்செல்ல

நகரினமுடன்பகிரதன் பிறக்கவவன்றவஞ்செய்து
 நற்கங்கை வரப்பூமிபிற்
 வென்றுமூதாதையனரச் சொர்க்கமுறச்செய்தனன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவமெய்யனே. (39)

நளச்சக்கரவர்த்தி.

நீடதமெனும்பதியையாள் நளச்சக்கரவர்த்திதன்
 நேர்மனைவி தமயந்தியால்
 நிரைந்துசனிபீடிக்க நகரிழந்திவர்கள்காண்
 நேர்த்துபர தேசியாகி
 அடைவுடன்வரச்சனிய னன்னமாகிவஸ்தர
 மதைக்கொளக் காரக்கோடனு
 மாகியரசனைக்கொத்தி விஞ்ரதருபமுமாக்கி
 யவர்மனைவி சுதனைநீக்கித்
 திடமுடன்ரிதுபர்ணனிடஞ் சுயம்பாகியாய்ச்
 சென்றிருக்கத் தமயந்திக்குத்
 திருமணமுமருதரஞ்செய வருகரிதுபர்ணன்
 சீர்சுயம் பாகியுடனே
 விடவருகச்சனிதோன்றி நளனுக்கரசீர்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (40)

சிபிச்சக்கரவர்த்தி.

நயமுடனையோத்தியாள் சிபிச்சக்கரவர்த்தியிடம்
 நாடியிந்திரன் வேடனாய்

நாமுமக்கினிபுறவாக வரவேடன்கொள
 நன்கதுவுந் தப்பியோடிப்
 பயமுடனரசனிட ம்பயம்புகக்கிராதகன்
 பார்த்துவந் ததனைக்கேட்கப்
 பார்த்திபனாகோழித் திரனியமதுவும்
 பண்புடன் றருவேன்புற
 இயலுமெனதிடம்வருக வதைத்தரேனென்றுசொல
 வேற்றும் தசையதனிடை
 யியவேண்டுமெனதுலா நிருத்திவாஸ்கொண்டு
 விசைந்தறுத்து வைத்திறைவனும்
 வியர்த்தமாகாதேற விருவர்வரமீந்துசெல
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (41)

மாரிஸிக ஞற்பபத்தி.

பெருகுமயனூர்வசியைச் சிருட்டிக்கவேபார்த்துப்
 பேணியவள் மீதிற்காதல்
 பெப்புடனகொளவிருவர் சேரவதிட்டர்பிறக்கப்
 பெரும்வதிட்ட சருந்ததினை
 மருவியவர்சேரச்சத்தியும் பிறக்கச்சத்தியும்
 மாபுங்கனூர் புலைச்சியை
 மாண்புடன்சேரப் பராசர்பிறக்கப்பரா
 சர்மச்சகந்தி தன்னைக்
 கருதியுற்றுச்சேர வியாசர்பிறக்கவுங்
 கனிவுடன்சதுர் மறைக்குங்
 காகினியிலுளவரச ரெவர்கட்குமிவர்கள்வெகு
 கனந்தங்கு மார்யரென்றும்

வேருஷுமறையதுசொல்ல விதையறியவோதினன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனோ
வீ ர ராகவ மெய்யனே. (42)

போதிலுண்டானநான்முகன் சும்பம்வைத்தாரு
பொறையன்றி யாகஞ்செயப்
பொலியுங்கும்பத்திருந் து கலைமதளுதிக்கலையன்
புகழ்மனைவி யென்றுகொள்ள
தீதியுடன்பிறகதி லிருந்தகத்தியருதிக்க
நேர்த்தகத்தி யரும்வாரிதி
நேர்மங்கையைச்சேரப் பெருஞ்சாகரர் பிறக்க
நேர்ந்துபின் பெருஞ்சாகரர்
ஏதில்வளர்ச்சகலநலமும் பெருகுமாருரி
லிசைந்துவாழ்ந் திமெவ்விட
மிருக்கும்பஞ்சமர்குலத்துப் புலைச்சியவளைச்சேர
வினியபகவனு முதிக்க
வேதியர்கள்புகலுமறை யீதென்றுரைத்தனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனோ
வீ ர ராகவ மெய்யனே. (43)

குணமுடன்சரிதையங்கப் படியிருக்கப் பின்
குலவுதவமுனி யென்பவர்
கூர்ந்துமறையவர்குலத் தருண்மங்கையென்பவன்
கூடியொருபெண் ணைப்பெற்றுக்
கணமுடன்றவஞ்செயச் சென்றபினிக்குழந்தைஎனக்
கண்டங்குறை யூர்ப்பறையனுங்
கனிவுடனெடுத்துவளர்க் கவ்வுந்மண்மாரிபொய்
கதியழிந்திப் பெண்ணிருக்க

மணமுடையமேலூர்வாழ் நீதியையர்வளர்த்துவா

மாபகவன் காசியாத்ரை

மார்க்கமுடன்வந்துசத்திரந் தங்கங்கிவனும்வர

மண்டைதனிற் சட்டுவத்தாற்

விணயமுடனடிக்கரத்தங் கண்டமுதுசென்றனர்

வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்

வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே

வீரராகவ மெய்யனே.

(44)

கூறுஞ்சத்திரம்விட்டுக்காசி சென்றிவர்தீர்த்தங்

கொண்டிவிடம் வந்திருக்கக்

கோலமயில்வரப்பார்த்திங் காசைகொளவளர்ப்பவர்

குறிப்பினு லறிந்துதாமுஞ்

சாறுமுயர்தன்பெண்ணைச் சகலர்முன்பகவர்க்குத்

தானுமணஞ் செய்தபின்னற்

ருவியவடலையிற் கைவைக்க வடிவைக்கண்டு

தானுதியென் றோடப்பின்

வேறுநினைவேதுக்கென் மீதில்நீர்மையல்கொள

விடுவனோ நானுமென்று

வேகமுடன்வரவிவரும் பார்த்தெனைச்சேரசிக

வெழில்பெற நமக்குதித்திடிற்

வீறுபுனையெறிந்துவிட் டென்பிறகேவாவென்றனர்

வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்

வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே

வீரராகவ மெய்யனே.

(45)

கிட்டித்தன்பதிபகவமுனி யுரைக்கும்வார்த்தைதலைக்

கேட்டாதி சம்மதித்துக்

கிளம்பிச்சென்றிருவரம் மடமிரவிற்கூடிடக்

கிண்டொளவை தான்பிறக்க

எட்டியக்குழந்தையை யெடுக்காமற்கணவன்பி
 னேகவிதைப் பாணர்கண்டங்
 கெடுத்துவளர்த்திடவிருவர் வேற்றிடஞ்சென்றிருந்தி
 விசைந் துப்பை யவளுதிக்க
 அட்டியன் தக்குழந்தையை யெறிந் துவிட்டகல
 வதையூற்றுக் காட்டுவண்ணு
 ரவர்களெடுத்துவளர்க்க வவளிந்நாள்வரைமாரி
 யம்மனெனப் பூவிருக்க
 விட்டிருவர்வேறிடஞ்சென் றகன்றுவழிநடந்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே. (46)

சத்திரந்தங்கிரா விருவருமிருந்திடத்
 தானதிக மாணுதிக்கத்
 தாய்விட்டகன்றிருவர் வேறிடஞ்சென்றணையத்
 தானுருவை தோணவன்னை
 நத்திப்பாராமற்செல நாளுமவள்காரியென
 நானிலம் விளங்கிநிற்க
 நாடியிருவருமேகியோ ரிடம்புணையவே
 நற்கபிலர் பிறக்கவிட்டுச்
 சித்தந் துணிந்துபின் வேறிடங்கூடவள்ளி
 சேய்பிறக்கப் போட்டுப்பின்னற்
 சென்றுவேறிடமிருக்கத் திருவள்ளூர்வாழ்
 சென்றனர்க ளிருவர்தாமும்
 வித்தகன்றனைத்துதித்கும் பிரமகுலமீதென்றன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே. (47)

விஸ்வாமித்திரர் கதை.

காசி நகர ன்காதிசுதன் நூறு புத்திரருடன்
காணவந்து வேட்டையாடிக்
களைத்தவிடமுறும்வதிட்டரிடமேந்துபுனல்கேட்க
சுபிலையாற றுனுமீயக்
கூசுப்பின்னிவரன்னம் வேண்டுமெனபகவினாற்
கொண்டளிர்க விவருண்டபின்
கோரியவரத்தைப்பிடித்திட வருகவ்வுரைகேட்டுக்
கோமுனியுங் கண்டிறக்க
நாசமாப் நூற்றுவரு மாகவரசன்கண்டு
நற்பாணம் வதிட்டர்தம்மேற்
நாடிவிடமுனிபிரமதண்ட மதைநாட்டவது
யய' துண்டு முனியைக்கார்க்க
வீசியதைககண்டுதவஞ் செய்விஸ்வாமித்ரனென
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிறுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (48)

புலவர்புராணக் கதைகள்.

ஒளவையசதிக்கோவை-பாடினது,
பாண்டு நகரத்தகாட்டினி லெளவைவரும்வழியிற்
பசுபிணற்றான் களைத்துப்
பரிந்தவிடமாடுமேய்த்திடு மிடையனைக்கண்டு
பகர்ந்தன்ன மிடுவாயெனப்
புண்டகொற்கேட்டிவனும் பாற்சேர்த்துக்கூழிடப்
புரிந்துண்டுசெய் நன்றியைப்
பொந்தறிந்துன்பெயரைச் சொல்லெனநான்மறந்தன
புரிந்தயதி யென்பேரென [ன்

மீண்டுமுன்னாரையுரை யெனவிவனுமைவேலி
 மிகவுளதென் நினைவிலென்ன
 மெதிருரையிப்பேதைபெயர் விளங்கிடத்தில்லைநகர்
 மேவிச்சென் றெவருமறிய
 வேண்டியயதிக்கோவை பாடிவெளியிட்டனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (49)

கம்பர் சரித்திரம்.

சீருயரும்புதுவைசேர் திருவெண்ணைநல்லூரிற்
 சிறந்துவாழ் சங்கரன்சுதன்
 செப்புஞ்சடையன்குமர ரவர்க்குத்திருவழுந்தூரிற்
 றிகழுவச்ச குலமாதவன்
 சாருஞ்சுதனென்பவரவர்க்குப் புத்தகந்தரங்கித்
 தனில்லைவர புரமாரியர்
 தம்மிடம்படித்துவரப் பிரதிதினமய்யர்க்குத்
 தாவிக்கம்மங் கொல்லையை
 நேருடனம்மாணக்கர் சென்றுவந்தவர-வுவச்சன்
 நேர்முறைபோய்க் காத்திருக்க
 நேர்ந்தப்பதியாள்காளிங்கன் பரியுங்கொல்லைதனிற்
 நெடியகம்பை வந்துண
 விரியமிழந்துவச்சன் புடைத்துவைதங்கமுதனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (50)

அலருமிச்சிறுபையன் முறையைக்கேட்டங்கால
 யம்மருங் காளியம்மை
 பவளுமெழுந்தருளி சிறுவனைப்பார்த்திங்கழுவதே
 னறிவீயென விவருரைத்தபின்

௩௮ வீ ர ராக வ ச த க ம்.

சலனமன்றிக்கேட்டுன் நாவைநீட்டென்னவுந்
தான்செயச் சாரதையவள்
தன்கரத்தால்நாவில் பிஜாட்சரந்தனைத்
தான்வரைந்தங் ககலவிவரும்
இலகுபுகழும்மணி யிறைவன்மாவதுமாள
யென்றுவச்சன் வசைக்கவிதனை
யிசைத்துப்பாடிடக் குதிரையிறக்கப்புவியரசன்கேட்
டிவரையழைத் திடத்தூதரை
விலகிவிடவந்தவர்களு வச்சணையங்கழைத்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ரராகவ மெய்யனே, (51)

தூதுவரப்பார்த்தார்யர் விசனமுறமாணக்கன்
றுய்யனே யஞ்சவேண்டாஞ்
சோழனிடமிருவர்சென்றிட வடியன்செய்தியைத்
தூரகனேகாண வலலீர்
நீதிவசனமுரைத்த கற்றிசெலநிருபனும்
நேர்ந்தங்குபார்த்து சபையிற்
நேருங்கைகம்புடன்வரு பவனுஞ்சிறுவனாய்
நேர்ந்திருக்கப் பார்த்தங்கவையிற்
திதுசெய்க்கம்பனிவனோ வென்றுகேட்கவுஞ்
சிறந்தவர்களா மென்னவுஞ்
செபபுமச்சபையிவருமுற மாவையேன்கொன்றனைத்
திட்டுமெனக் கேட்கக்கம்பர்
வேதனையுறமற்புவி வேந்தனேகேளென்றனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ரராகவ மெய்யனே, (52)

ஆரியர்கம்மங்கொல்லையைக் கார்த்தங்கிருக்கடி
 மரசரேதும் பரியதூ
 மங்குவந்தழித்தினி துறப்பினுஞ்செல்லவிலை
 யதுகண்டுநான் கவியினுற்
 காரியமறிந் துபாடிடக் குதிரைமறித்தனக்
 கண்டிமரென்று சொல்லக்
 காசினியையாள்பவனுங் கேட்டுச்சிரித்தெம்மெதிரிற்
 கனமாவுமுயிர் பெற்றிடக்
 கோரிநீர்செய்யில்முன்சொன்ன வைமெய்யென்றுநா
 கொள்ளுவே னென்றுகூறக் [ன்
 கோதன்றியிவர்கேட்டு முன்கவியைப்பின்செயக்
 குதிரையுயிர் பெற்றுநிற்க
 வீரியங்குன்றிச்சோழன் கண்டகமகிழ்ந்தனன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (53)

பதியறிந்தவ்வரசன்கவிச் சக்கரவர்த்திபெனப்
 பலவிருது மீந்துவைக்கப்
 பரவுந்திருவெண்ணைநல்லூர் சடையனென்பவரும்
 பாங்குடனீ தறிந்துகேட்டு
 கதிபுடன்றெரிந் துநம்சோழனிடங்கம்பர்கவிச்
 சக்ரவர்த்தி யெனவிருக்கவிங்
 கருதிநாம்சென்றுமுன் வான்மீகியுரைத்திட்டக்
 கனந்தங்குவிராம கதையைச்
 சதிர்பெருமிப்பதியுளோர்க் குதவவேண்டுமெனத்
 தானெண்ணித் தீகழிறைவன்பாற்
 சாற்றவுஞ்சோழனுற்றுக் கம்பாகூத்தரையுந்
 தானழைத்தங் கிருவரீரும்

சயி

வீ ர ராகவசதகம்.

விதியுடனிராமகதை செய்யுமென்றுரைத்தனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ரராகவ மெய்யனே. (54)

சோழனுரைப்படியொட்டக் கூத்தர்கவிசெயக்கம்பர்
தொடுக்காமற் றுனிருக்கத்
தோணித்திருவெண்ணை நல்லூர்சடையனரசனிடஞ்
சூட்டிவந்திருந்த வையினிற்
சூழவிங்கிராமகதை யிருபுலவர்செய்யத்தாம்
சொன்னகெடு திங்களாறுந்
தூரிதழுடன்சென்றிந்நாட், செயக்கம்பர்செய்தவைகி
றொடுகவியொன்றுரைக்கயானும் [ந்
பாழன்றிகேட்கவேண்டு மென்னமன்னவன்
பார்த்துக்கம்பரை விளம்பெனப்
பற்றியதைக்கேட்டிவர் பொய்யுரைக்கிலி துநலமென்
பரிந்துதிருவணை புணைந்ததிற் [றெணிப்
வீழ்த்துளிதூமிதமெனச் சொல்கூத்தர்தடுத்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ரராகவ மெய்யனே. (55)

அங்குநூட்சதைப்பார்த்துக் கம்பர் துளியைத்துமித
மாமென்றிங் கரைந்தவார்த்தை
யறிவீர்கள்நானோயென் றவையைவிட்டவரிடம்வந்
தங்குசரஸ்வதி யைப்போற்ற
மங்களமுடனவளுகந் தருளிநானோவர
மர்மம்வெளி யாகுமென்று
மாண்புடனுரைத்தகலிவ ரழைத்துச்செலவறிய
மதித்தொட்டக் கூத்தர்கவியை

சங்கைகொண்டுக்கிழிக்கக் கம்பர்போய்த்தடுத்தி ரவீற்
 றுவியே காளிபந்தர்
 தான் பிடிக்கக்கவிசெய்து கூத்தரதைச்சேர்த்தெடுத்து
 தான் ராமகதை செய்ததை
 விங்ஙனமுரைக்கச்சோழன் கேட்டுவிளம்புவான்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (56)

ஆதிநாரணன்காதை யானதாற்பூலோக
 மரங்கநகர் வைகுண்டமென்
 றரையவதிற்சென்றரங் கேற்றிவாருமென்றங்
 கரசனுரைபோல் வந்திவர்
 ஒதவுமிவ்விடமுளோர் தில்லைசென்றேற்று வர
 வுரைத்தல்போ விவிடம்வந்து
 வுரைக்கவிவர்கேளாம லீ ராறு வருடம்வரை
 வுற்றிருக்கக் கடவுளருளரற்
 நீதியுடனந்தணச்சிது வனைசர்ப்பந்திண்ட
 நேர்ந்துமுவா யிரவரும்
 நிரையவிவர்போய்நாக பாசைமதைக்கூறியபின்
 நேர்சிதுவ நெழுந்துகிற்க
 வேதியர்கள்மகிழ்ந்திரா மாயணத்தையேற்றனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (57)

இவ்விதத்திலையோ ரொப்பம்வைத்திருப்பதை
 யிவரெடுத்து வந்துகாட்ட
 யேற்றுவினும்புலவருள சென்றுவருவீரென்ன
 யாவரிடஞ்செல வேற்றதைச்

செவ்வையுடனிவர்வந்தறிவிக்க விங்குளோர்மறுக்கத்
 திகழ்மாத முனிசுவாமிக
 டிவ்வியபதம்வணங்கியிவ ருரைக்கவவர்மனமுவக்க
 சீரர்ச்சகர் மூலமாய்
 ஒவ்வியாவேசம்வந்தோங்குஞ் சடகோபன்றனை
 யோதவிலை யென்றுகேட்க
 வுடனறிந்தங்குசடகோப ரந்தாதிரெய
 வுற்றமண்டப மியற்றப்பின்
 வெவ்வினையுந்தீர வாங்குற்றவருரைத்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (58)

சேடன்மிசைபள்ளிகொளு மரங்கனுக்கர்த்தசா
 மஞ்செய்த பிறகிந்நூலை
 சீர்பெறவுள்வைத்தெவருங் கதவடைத்துச்சென்றுதய
 திறந்துபார்த்திட நாரணன் [க்
 ஏடதனிற்கம்பர்கவி தனக்குநம்பெருமா
 ளிசைந்துகை யொப்பம்வைக்கி
 லேற்போமென்றுரைக்கவது போற்செய்யவாய்ந்திரு
 வேற்றுசீ ராமன்கதையை [க்க
 நாடியிருந்தெல்லோரும் கேட்கவிவர்வாசிக்க
 நரத்துதிகண் டாசங்கிக்க
 நயந்திதற்குஞாயஞ்சொலித் தீர்த்தபின்நரசிங்க
 நற்சரிதை வரமறுக்க
 வீடுபெறமார்க்கமீதென் றுரைக்கக்கேட்டனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (59)

எல்லோருமிருந்துகேட்ட டிக்கதைமுடிந்தபின்
 னிவர்கமப நாடரென்றங்
 கிவர்க்குத்திருநாமம்புணைந்த ரங்கனைக்கண்டருளச்
 தீலங்குஞ்சட கோபதீர்த்தம் [செய்
 சொல்லும்நற்றிருத்துளாய்ப் பிரசாதமீந்தனுப்பச்
 சோழனிடம் வந்திவர்கொலத்
 துறைவிற்பிறதேபத்தரசர் சடையனைபழைத்துச்
 குழவங்கி ராமசுதையை
 நல்படிவாசித்துமுடியக் கேட்டங்குற்றவர்
 நாடிக்கரிபரி சால்வையும்
 நயர்வஸ்தரபரணபூஷண முடன்றண்டிகையாகும்
 நற்கழனி யாவுமீந்து
 வில்லங்கமன்றிச்சோழன் வைத்தங்கிருந்தனன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ர க வ மெய்யனே. (60)

காளமேகப்பிலவர் சரித்திரம்.

திருவரங்கம்பெரியகோவில் மடைப்பனிலே
 செய்யும்வைணவ ரொருவருந்
 திகழ்யானைக்காவலில் வசிக்குந்தாசியின்றேயஞ்
 செய்துவர வங்கறிந்தவர்
 கருதியுனதிடம்வருகு மய்யங்கார்வரவொணுக்
 கண்டிக்க வவள்பயந்து
 கடிகியிருந்திடவரங்கநகர் சுயம்பாகிசெலக்
 கண்டவளுஞ் செல்லுமென்ன
 பெருகியிவர்நின்னைவிட் டிங்குபிறியேனென்னப்
 பேதையவள் சிவதிட்சையும்
 பெற்றிடிவருகவென் றரைந்திடவுமவ்விதம்
 பிறகுசிவ சமயஞ்சார்ந்து

சுசு வீ ர ராகவசதகம்.

விரகங்கொண்டரங்கநகர் விட்டானைக்காவந்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (61)

கப்புமானைக்காவல் மடைப்பனியிலிவருகந்து
கண்டுபரி சாரவேலைக்
கனிகையுடன்றானமர்ந் திருக்கவவ்விடமுற்ற
சுனிகொண்ட பக்தனொருவன்
செப்புமகிலாண்டிஸ்வரி யெனுமம்மையைச்
சிறந்தமந்திர மியற்றியே
தினந்துதித்துவரவவனா மறிந்தின்றருளீயச்சிந்
தித்திருக்கங் கன்றுற்சவம்
சுப்பிரதந்திடதாசி நடனமங்கியற்றப்பரி
சாரகனு மோந்துநித்ரை
யுறுதல்செயச்செல்லும்போ தெனையழைத்தங்கேகெ
ளிடமுரைத்துத் துயிலப்பின்னாற் [ன்றவ
விப்பிரனைவிட்டிவிடந்தன் எனகம்வந்தடைந்தனள்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (62)

வஞ்சனையன்றித்தாசி யேகவாலயமுளோர்
வங்குபரி சாரகனவன்
வயர்ந்துநித்திரைசெய்ய பக்தனொர்புறமிருந்து
வம்பிகையைத் துதித்திருக்கக்
கொஞ்சமேனுமிதனை யறியாமற்கதவடைத்துக்
கோவில்கார்ப் போர்கள்செல்லக்
கொனாமலீஸ்வரியும் வஸ்திரபூஸணமணிந்துக்
கொலுமடந்தை போலிவ்விடஞ்

சஞ்சலத்துடன்சதா தியானிக்கும்பக்தனிடந்
 தான்வந்து நின் னுவாயைத்
 தானுந்திறவெனவிவன் மறுக்கத்துயில்பபனைக்கிடந்
 தன்வாய்த்தம்பல மீந்தபின்
 விஞ்சையளித்தகலவிவ னெழுந்துகவிபாடினன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (63)

ஈதுநிகழ்ந்திடவிவர்க்குக் காளியெனத்திருநாம
 மிருக்கத்தன் வாக்கிற்கவியை
 யிசைந்துசெயவிவர்சொற் போலாகவதைக்கண்டவர்
 னிவர்காள மேகமென்ன
 நீதியறிந்தப்பதியுளோர் பயந்திருக்கத்தினம்
 நேர்பெண்க ளிவரைக்கண்டு
 நிரைந்துபெருக்கும் விளக்கமாறதுவுஞ்செல்லுதென
 நேர்ந்துரைக்க விவர்கேட்டபின்
 சாதகமுடன்பெருக்கப் பெருக்கத்தேயந்தீடுமென்ன
 தானுரைத்து செல்லவாங்கு
 தானியதுபோலிந்நாள் வரையிருக்கதாசியிடந்
 தான்கிழக்கு தேயஞ்சென்று
 வேதனையுறமல்வருகிறே னென்றங்குரைத்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (64)

செப்பியதைக்கேட்டவளுந் தரளமுண்டங்கெனக்கு
 தேவரீர் வாங்கிவாருந்
 திய்யகுணசமுகரேவென் னுரைக்கவவர்கேட்டுத்
 திருமல்ராயன் பட்டினம்

கப்புமாவணம்வந்து வீற்றிருந் துதாம்பூலங்
 காசீந்து வாங்கிதானுங்
 கனிவாயிற்கொண்டிருக்கவ் ஆரரசன்கவிபுமதி
 மதுரக்கவியெனச் சொல்பவன்
 ஒப்பிச்சிவிகையிலேறி விருதுகள்கூறிவர
 வுவந்துகண் டோர்கள்நிற்க
 வுறுதியுடனிவரிருக்கப் பார்த்துறுமியலனுமங்
 கோகோநீரா ரென்னவும்
 விப்பிரருங்காளமேகப் புஷ்வரென்றனர்
 வேண்டியே திருவன்னூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (65)

சொல்லக்கேட்டக்கவிஞனதி மதுரக்கவியுமெனச்
 சொலியரசன் சபையிற்சென்று
 துடுக்கன்செய்யபகீர்த்தியை யுடைத்தங்கழைக்கச்செ
 தூதரைவிடுத்த பின்னற் [ல
 நல்லவையையொருங்கு செய்திருக்கச்சேவகர்
 நன்சிவரை வந்தழைக்க
 நான்வரேனென்று சொலச் சென்றுமொழிந்திடவே
 நாடியமைச்சனை விடுக்க [ந்தன்
 அல்லலன்றியிவன்வந்து வாருமென்றங்சுறையவிவ
 ரானபல்ல க்குமேன
 மதுவும்வரவேண்டுமென வரவிருந்துசபைவருக
 வரசனழை யாதிருக்க
 வில்லங்கமறிந்துகவி செய்தங்காசனமுறவும்
 வேண்டியே திருவன்னூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (66)

கிட்டிமந்திரசக்தியாலிவ னிச்சிறப்பையுங்
 கிளம்பிச்செய் திருக்கவேண்டுங்
 கிருபையறிந்தங்குளோ ரறியாமற்கவியும்வரக்
 கீர்த்தியுடன் கடைவீதியில்
 அட்டியில்லாதிருந்ததை யுரையுமெனக்கேட்க
 வயலகனி யாவரேனும்
 வரசரேறுமதுகவிராயர்க் கெழுந்துபசரித்த
 லாகாதிங்கிவர்க் கியாவும்
 திட்டமுடன்றெரியிலதை யறியவேண்டுமெனவுஞ்
 செப்புமட் டாவதானஞ்
 சீர்பெருந்தசாவதானஞ் சோடசவதானந்
 தெரியுமெனச் சிறுபிள்ளைகள்
 வெட்டவெளியாய்ச்செய்வர் மேலுரையுமென்றனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (67)

அதனைக்கேட்டதிமதுரக் கவிராயன்சினங்கொண்டிங்
 கணுகிமேற் றெரியத்தாமு
 மறியவதையுரையுமென காளமேகப்புலவ
 ரரிகண்டமெம கண்டமுஞ்
 சதிருடனிருக்கவிதைச் செய்யவேண்டுமெனவுந்
 தார்மன்னன் கேட்டுதாமே
 சார்ந்துசெயவேண்டுமதின் விவரமுறையெனவிவருஞ்
 சாருங்குழி நிறையோர்கஜம்
 இதமுடனிருப்புக்கொப் பரையிருத்தித்தைலமு
 மிசைபெற விடுத்துத்தீயை
 யெறிக்கவிருப்புத்தம்பம் நடுநிருத்திப்பலகைதனி
 விவனிருக்கக் கரஞ்சங்கிவி

சௌ வீ ர ராக வ ச த க ம்.

விதமிட்டுத்திக்குகரிக்கைக் கொடுத்துக்கவிசொல்லும்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ர ராகவ மெய்யனே. (48)

அச்சபையிலரசன்முதலி யாவருங்கேட்டவர்க
ளரிகண்ட மெமகண்டமு
மாகுமிதென்றுரைத்திவரைச் செய்யும்படியாவுஞ்செ
ததுபதிதண்டிகைப் புலவரும் [ய
உச்சிதமுடன்குழந் திருக்கவிவர்மேலேறி
யோங்குந் திருவேங்கடவனை
வோதித்துதித்திடவவரு முகந்தருளிசெல்லவிந்
குற்றவர்க டாறுமாறாய்
இச்சையுடன்சமிசை யீந்திடவுமிவர்கவிபாட
வெல்லோரும் வியந்தறிந்துவாங்
கிறைவிமுன்பனிபோலிவர் செய்திறங்கிடவ ரச
னேற்றுச் சன்மானமீயா
னிச்சைகொண்டப்பதிமண் டாரிபெயப்பாடினர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ர ராகவ மெய்யனே. (69)

வில்லிபுத்தூராழ்வார் சரித்திரம்.

திருவளரும்பெண்ணைசனி யூருரைவைணவகுலத்
திகழ்வி ர ராக வச்சார்யர்
சென்றிலகும்வில்லிபுத்தூ ரிருக்கவிவருக்கிரு
செல்வருதித்திட ஜேஷ்டர்க்குக்
கருதித்திருநாமம்வில்லி புத்தூராழ்வாரெனக்
கதித்திளைஞரோ டிவர்களுங்

காஷ்மீரிருமறையு முத்தமிழங்கார்யரிடங்
 கற்றுணர்விவர் கீர்த்திகள்
 பெருகியுலகெங்கும்பரவும் படியொலிக்கப்பின்
 பேணிமணஞ் செய்துகூடிப்
 பெருமையுடன்வாழ்கக் கொங்குலவுமாபதியரசன்
 பெருகுமா பாரதஞ்செய
 ஷிரகமித்திப்பதியிலி யாருளாரென்றனன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே. (70)

அம்மொழிகேட்டறிந்துசிலர் வில்லியுடனினேருள
 ரவர்களா லாகுமென்றங்
 கறையமறையவர்குலத்து விதவையையனுப்பியவ
 ரிருமனைவியைக் கலைத்துச்
 சேம்மையுடனென துநீதிக் கிசையவரும்படிச்
 செய்யெனவங் கனுப்பிவிட்டுத்
 தீவிரம்மதுரைபாண்டிய னிடம்போயிதைச்சொலத்
 சினந்தவர்க ளவிடம்வரிலோ
 தம்மைவரச்சொல்லுமென வுரைக்கவரசனுஞ்செலத்
 தானியிருமனை வியர்க்குந்
 தாக்கியிருபிறப்பாளர் முண்டைசென்றுப்பகையைத்
 தான்செய்து செலவிருவரும்
 விம்மியவர்செல்லம்பாண்டி யன்பிறித்துத்தரவருக
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே. (71)

வந்தவர்கடம்முடைய வழக்கைச்சொலித்திருமென
 வங்குரைக்கக் கொங்கர்கோனால்
 வாகுமிதுசெல்லுமென வவர்கள்வரப்பார்த்திறைவன்
 வதிமகிழ்வு கொண்டுகூர்வான்
 சிந்தைகனித்திருவர் மாபாரதம்பாடிவரத்
 தெரிந்துதும் பொருள்பிறிக்கச்
 செய்வேனியானென்றறைய கேட்டுபாரதஞ்செய்து
 தீட்டிவந்துரை க்கக்கோனும்
 சந்தோஷமுற்றுநமதிட மியாதுவேண்டுமெனச்
 சார்வில்லி புத்தூரர்தாஞ்
 சார்ந்துலகிற்கவிஞரென வெவர்வரினுங்கவிதைசொல
 தான்றோர்ப்பவர் காதையான்
 விந்தையுடனறுக்கத் துறையுமெனக்கேட்டனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (72)

தம்பிகுணமறிந்திவர்க்குச் சன்மானந்தாவிருதைத்
 தாயியிவர் பெற்றுவாழ்ந்துத்
 தானிருக்கவிப்பிரகுலத்து முண்டையும்வந்து
 தான்கலைத்த துரைத்துசேர்த்து
 தேம்புடனிருக்கவில்லி புத்தூராரிடஞ்
 சென்றெங்கும் பரிசுபெற்றச்
 சிங்கமெனவந்தகவி புலவன்வரப்பரிசுதித்துச்
 செய்கவிக்குச் சந்தமீய
 சம்பிரமதாய்ச்செய்யப் பிழைகண்டுகாதறுக்கத்
 தானேகவந்தகக் கவிஞன்
 ஐனூந்துணிந்தாதிசேடன் றனக்குச்செவிபுமின
 தானறியு மென்றுநவின

வெம்பிச்சொலுமிவன் சமத்தையறிந்தங்குவிடுத்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ர ராகவ மெய்யனே. (73)

ஈதுங்கிழந்தங்கிருக்க வடதிசைக்கச்சிநக
ரிருக்கும்வைணவ ரொருவரு
மேகியாத்திரைவந்து வில்லிநகரிறைவனை
யேற்றியவர் சார்வபௌமர்
ஓதரியசிற்பைக்கேட் டிவரிலமெய்திக்காண
வுடைவாளங் கருகிருக்க
வுவந்தறிந்தீதேதுக்கெனக் கவிஞருரைபிழைகாண
வோங்கிச்செவி கொய்வதற்கிங்
காதரமீதென்றுசொலவவர் கேட்டங்கருணைகிரி
யதிலருணை கிரிப்புலவனு
மவனிருக்கதேவரீர் வாதுசெய்வெழுந்தருள
வாகுமோ வென்றுகேட்க
வேதனையிராமற்செல வாகுமென்றழைத்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ர ராகவ மெய்யனே. (74)

சொல்லுரையறிந்திவரு மியாத்திரைசெல்பவன்
சூட்டியெமை விட்டுநீருஞ்
சுகமுடன்செல்லுமென் றிவருட்புகன்றங்ககலத்
துரைவில்லந் நாளைப்பார்த்துச்
செல்லவேசதுரங்க சேனைபலகுழந்திடச்
சீர்வழியிற் சகுனமாறாய்
சிற்திக்கச்செல்பவர்க ளுளமறிந்தங்குடன்போகத்
திருவண்ணாமலை நகரமாள்

102 வீ ர ராக வ ச த க ம்.

நல்லபிரபுடதேவனெனு மரசனிடமமைச்சர்
 நாடியிதைப் போயுரைக்க
 நளினமுடன்வில்லிபுத்தூ ரரும்வேந்தனிட
 நற்சமுகங் கண்டுநோக்கி
 வெல்லுங்கவிச்சிங்கமென விருதுடன்விளங்கினர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே. (75)

கரியும்பரிப்பல்லக்குக் குடைசுருட்டிசாமரங்
 காளாஞ்சி துறடுமுதலாய்
 கனவிருதுமன்னவர்களிடம் பெற்றிவ்வுலகெலாங்
 கவிச்சகர வர்த்தியென்றும்
 பெருகிவந்திருப்பவரைப் பார்த்தரசனவியப்புற்று
 பேணிநமஸ் கரித்துவரிசைப்
 பிரபலமதாயியப்பெற் றிங்குளபுலவனிடம்
 பிரீதியுடன் றர்க்கஞ்செய்யத்
 தெரிந்திங்குவந்தனமென் றுரைக்கக்கேட்டிறைவனு
 தியக்கங்கொள வவர்சென்றபின் [ங்
 சீர்பெருகத்தமதுபுலவரைப் பார்த்துநமதுநகர்
 செப்புந்துறவிக் கவிஞனு
 விரிந்துலவுயிருவரினு மெவர்திறமென்றறிந்தனன்.
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே. (76)

அதனைக்கேட்டிங்குவந் திடும்வில்லியும்மருணை
 கிரிப்புள்வ னிருவர்தாமு
 மாசுதவிப்புலவரிவர் திறமறியதெய்வச்செய
 லாகுமேயன்றி யானுஞ்

சதிருடனுரைக்கத்தர மன்றெனச்சொலியிறைவன்
 சார்ந்துதுஞ் சேதியென்ன
 தானுஞ்சொலுமெனவிவ நென்வலிமசகமீலயவர்க
 டானாகு மென்னுகூற
 கதியறிந்தவ்வேந்தன் னுறவிக்கவிஞர்க்கிதையோதி
 கருதியென் னொகிடுங்
 காரியபிருக்கிவதைக் கழருமெனவிடுக்கவிவன்
 கண்டுகொண் டறுமுகர்க்கு
 விதமுடன்பூசைக்குறியன் செயவுமநடுநிலையும்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (77)

வந்தவர்களுரையைக்கேட் டரசனதுபோற்செய்ய
 வருணைகிரிப்புலவ நென்போன்
 வகையிருக்கவில்லிபுத்து ரர்க்குத்துதனுப்ப
 வரவிவரைப் பார்த்தபேர்கள்
 சிந்தைகளித்தெல்லோரும் வணங்கவிவர்வீற்றிருந்து
 சீர்சந்தம் பாடுமென்று
 செப்பிச்சீறத்துறவிக்கவி னுன்பொறுமெனவுரைத்து
 திகழ்நிகட பரிமளவெனும் [த்
 அந்தமுளசவிக்குமுரி யிடியைப்போற்பாடவிவ
 ரடைப்பைக் காரனும்நம்மிட
 மறியுங்கவியீதென்றுரைத்திட விருவர்க்கங்குசம

விற்தையுடனொருவர்கவி சொலவொருவருரைசெயவு
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ் [ம்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (78)

வீ ர ராக வ ச த க ம்.

அரசனுரைப்படியருணை கிரிப்புலவன்கந்தன்
 தாதிசெயவைம் பத்தொருமுன்
 ருகவவன்வாய்முடுமுன் னிவருமுரைசெய்ய
 வதனைக்கண்டங் கறுமுகவனைக்
 கருதிமலையைப்பார்த் துளந்துதிக்கத்திதித்தக்
 கவியும்வர விவர்மயங்கக்
 காசினியையாள்பவனு மிவர்செவியைக்கொய்யுமென்
 கல்விக்கட லென்றுபாடச்
 சரசமுடனவரிவருந் தழுவித்துறடெறிந் துவிட்டுத்
 தாவியே நேயமாகித்
 தன்பதியில்வந்துதுறவுற்றுச் செருக்கொழிந் துபின்
 ருனிருந்து வீடுகொண்ட
 வீரகமுருமிச்சரிதை புவியறியவோதினேன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வெலையிற்றுயிலவெழந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (79)

பின்னைப்பெருமானையங்கார் சரித்திரம்.

பெருகுந்திருமதுரைத்திரு மலைநாயக்கரிடயிராய்சம்
 பின்னைப்பெருமா னையங்கார்
 பெயருடையதிவ்யகவியமர்ந் தரங்கனைத்துதித்துப்
 பெருகியவ ரிருக்கநானுங்
 கருதியிங்கரங்கந்தனிற் றிருத்தேரிலையனுங்
 கடிகியோ லக்கம்வரவுங்
 கல்லினிடந்தேறுழியேறி நிற்கத்திருத்தேர்
 கட்டிடுங் கனசிலையும்
 அருகமருந்தீவத்தியதில் விழுத்தீப்பிடிக்க
 வங்குதென் மதுரைலிகித
 ரய்யங்காரவர்கிருஷ்ண கிருஷ்ணவெனத்தன் றாசை
 யறிந்தங்கு தேய்க்கவிவிடம்

விசையமன்றித்திருத்தேர்வர வரங்கன்கோவில்கொள்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ரராகவ மெய்யனே. (80)

சுற்றியங்குள்ளவர்க ளிதையறிந்தங்கிவருக்குத்
தோணிப்பித் ததுவுமாந்திச்
சூட்டிவந்தெய்தவித மறிந்திலேயாயமுண்டச்
சொல்லுமென் றிவரைக்கேட்கப்
பற்றிமேல்நடந்தகதையை யுரைக்கப்பலர்மகிழ்ந்து
பாரரசன்நாய்க்க ரிடம்போய்ப்
பாங்குடன்வரையவவர்கேட் டய்யங்காரவரைப்
பார்த்தழைத்தங் கியாதுரைப்பான்
நற்றவம்போலரங்க நகரேகநீரிவ்விடம்
நவிலச்சிலர் நடந்ததென்ன
நாடியுரையெனவிவரும் நான்செல்லவிலையிடம்
நடந்ததையங் குரையதுசெய
வெற்றித்தர்வேந்தனிட முற்றதிதுமெய்யென்றனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ரராகவ மெய்யனே. (81)

எல்லோருமுரையுமிவ ருரையும்பத்தியறிந்தரச
னெய்தியகன் றிருந்தபின்னர்
யேகிச்சிலதினங்கழித்தங் கிறைவன்வந்தய்யங்கா
ரினையடியைத் தெண்டனிட்டு
நல்லரணஞ்சென்றுதிரு மலைநாய்க்கர்துயிலரச
நாடிச்சீ ரங்கஞ்செல்ல
நயருந்திருக்காவேரிதனி லரங்கதாஸரவர்
நன்குதீர்த் தங்களாடித்

தொல்லெண்ணிநீர்க்க வரங்களைப்பார்க்கவிவர்காண
 துடர்ந்திவரு மவருஞ்சேர்ந்து
 அப்பனடிபோற்றிமகிழ்ந் துவரவிவரகலத்
 தோணியிவர் கனவுகண்டு
 விவையென்பதையறி யவிழித்துப்பார்த்திருந்தனர்
 வேண்டியே திருவன்னூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (82)

போதுதயங்கண்டரசன் மணவாளதாஸரிடம்
 போந்துவந் திவரைகோக்கிப்
 பொன்னடியைப்பணிந்திறைவ னபசாஹஞ்செய்தமை
 பொறுத்தென லாகுங்கார்யம் [யை
 நீதியுடன்கிதழ்த்திடவப்படிச்செய்வேனென்றுரைக்க
 கோர்திருவரு மரங்கவாசம்
 நீமன்னிடசேவைதீர்த்தப் பிரசாதமுதவ
 நீரெமங்கங் கருள்வீரென
 சாதகமுடன்கேட்டு நாயக்கரதுபோற்செய்யத்
 தானரங்க மெய்திவிடலன்
 நன்பேரிற்கவிபாடிதிவ்ய கவிபிள்ளைபெருமா
 னையங்கா ரெனப்பலர்
 வேதனையிராமற்சொல கீர்த்திபெற்றிங்கிருந்தனர்
 வேண்டியே திருவன்னூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (83)

சாலவும்றிந்திதனை யானைக்காவலில்வசிக்குஞ்
 சைவர்கடம் கடவுள்பேரிற்
 றுக்கியோர்கவிதைபெற வேண்டுமெனவந்தறைய
 தானிவர் தடுக்கவேகிக்

காலமறிந்தவர்களாவைப் பிடித்தங்கொளிக்கவுங்
 கருதுவிடக் கடவுள்பெயரைக்
 கனிவுடன்சொலவிடுவோ மென்றுசொலவிவர்கென்
 களர்மங்கை பாகனெனவும் [வ
 சீலமுடன்செய்கபிலையை விடுக்கப்பரத்துவஞ்
 சிவனுக்கிலை யென்றுசாற்றச்
 செய்தியறிந்தவர்கேட்டுத் தர்க்கிக்கவிவர்பனியை
 தினகரன் விலக்குமாபோற்
 வேலைசெய்திவரங்க மதனில்வந்திருந்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (84)

செய்யுங்கவியரங்கனல்லாது வேறொருவரைச்
 செய்வதிலையென வைராக்யஞ்
 சித்தமிசையிருக்கத்திரு வேங்கடமுடையானுஞ்
 சீர்கனவிற றேன்றிரீரும்
 உய்யவேநம்பேரிற்கனி பாடுமென்றுரைக்க
 வுய்த்தறிந்திவர் கேட்டுநா
 மோங்குமரங்களைப்பாடும் வாயினுற்றமற்கடமற்
 றுற்றதது பாடோமென
 பையச்சொலகேட்டவருங் கண்டமாலையளக்கப்
 பானினல் நிவர்த்திசெய்யப்
 பார்த்தரங்கன்சாதிக்கவிவர் செய்யவுரைபோற்பா
 வார்ப்பரம பதமதுபுக
 வெய்யவனுலவுபுவிக்கிச் சரிதையோதினேன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (85)

௧௮ வீ ர ராக வ ச த க ம்.

சாகரம்.

சாதகமுடன்காட்டில் செல்லுமொருவனைப்புளி
தான்றுறத்தப் பயந்து
தானியிவனோடியவ்விட முறுமோர்பாற்றுறவு
தனிலறுகம் வேரைப்பற்றிப்
போதவேதொங்கிட வுங்கிணரடியிருந்தரவு
போந்திவனை சீறிக்கொத்தப்
பொங்கிவரக்கீழ்சர்ப்ப மேற்போகப்புலிதுறத்தப்
பொல்லாங்கிலகப் பட்டுவீண்
லாதனையடைந்திவனிருக்க வறுகம்வேரை
வனைந்தெலி புமங்கறுக்க
வப்போதுவங்குளதே னடையிலோர்துளியிவன்
வாயில்விழ மகிழ்ந்துபின்னாற்
வேதனையமறந்தனன் சாகரமீதென்பர்காண்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேகையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (86)

பெண்களிடமுண்மையுரைக்கலாகாதென்
பதைப்பேணிக்காட்டுமோர்கதை.

பதிவுபெருமோருரிற் வாழ்குமிகளிருவரிற்
பயிரினுள்ளிரோ தஞ்செய்துப்
பாங்குடனொருவனைமற்றவன் வெட்டப்புவிமதியைப்
பார்த்துரைத்தவ னிறந்தபின்
சதிருடன்கொன்றவன்பின் றன்னிலம்வந்தயர்த்திறவி
ருன்மதியைப் பார்த்துசிரிக்கத் [ற்
தானியிவனில்லாளுமுரை யெனவிதைச்சொலவுந்
தன்னிவப்பின் சண்டைநேர

முதிரவிவன்பெண்டிரைப் புடைக்கவவள்கூகுவென
 முன்கதையைச் சொல்லியமுக
 முடிகிவெருகூட்டம்வந் தறிந்திவனைமோதியும்
 முனைந்தரசன் கமுகேற்றவும்
 விதியும்வரப்பெண்களிட முள்ளதுரையாதென்பர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (87)

பகவத்பக்தியினாலுண்டாகும்பலனைக்காட்டு

மோர்கதை.

காசினியைபாள்வேந்த னிடமறையவர் தினங்
 கண்டுஞ் சவர்த்திசெய்து
 கடிகிவரவசர்க்குப்பிணி யகலவகலவதற்
 கனதனம்பூசி னிதனிற்
 நேசமுடன்வைத்திவருக் காடைதனமதைய
 நேர்த்தெடுத் ததைசுமக்கா
 நேருமாவணஞ்செட்டியிடம் விற்றுசெலபிறகு
 நேர்கொள் பாகவதர்வந்து
 பூசினியைவாங்கதனமுற கைங்கர்யஞ்செய்து
 புரமிருக்க வேதியர்வந்து
 பூமன்னனைப்பார்த்துக் குசலமறிந்தியாவரையும்
 போந்தழைத் தரியினருளால்
 வீசிவபதம்பெற்றக்கதையி துவுமென்பர்காண்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (88)

வித்வான்களி னுடைய செயலே விளக்கிக்

காட்டு மோர்கதை.

அம்புலியில் வித்தைக்கு மூலதனமாயுள்ள
 வளவைப் பரசங்குஞ் செய்தாங்
 கடனிதனில் வரவெயிற்கண் டங்குள்ள நாவமரத்
 தமர்ந்தபின்மேற் சிறுவன்காணத்
 தம்பிசிலபழம்போடென் சுட்டதுஞ்சுடாததுந்
 தானுளசுடா தென்னவுந்
 தானுமணலெறியவெடுத் தூதசிறுவன்சிரிக்கத்
 தான்கலங்கி வறிந்துசெல்லச்
 சம்பிரமதாகமுன்னோர் செயலையறியாமற்
 றூறிந்கவிப் புலவரென்றுந்
 தன்சமர்த்துங்கல்லியின் சமர்த்துஞ்சேர்த்துத்
 தங்கள்வயர் பிழைப்பர்கண்டாய்
 வேம்பிமனதயர்ந்துனது பதமலரைப்போற்றினேன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே.

(89)

பிறவித்துணிபம்.

எனும்புக்கடையானைவரை யுளஜீவராசிக
 னெண்பத்தி நான்குலட்ச
 மிப்பதியிலாண்பெண்ணென் றிருவகைசெய்திவருக்
 கின்பழுடன் மோகமுட்டிக்
 குறும்புகொண்டிருவருஞ் சேர்ந்துப்புணர்ந்திடக்
 கூசாமல் யோநிவழியாய்க்
 குவலயந்தனில்வரவதைப் பார்க்கவதிலுறக்
 குடிகொண்ட விடத்திற்புகத்

துறம்புபோல்யோநி வழியாய்வரயித்தேகமுந்
 தோலெலும் பிறைச்சிரத்தந்
 துர்நாற்றங்கொண்டயித் தேகத்தாலுந்தனைத்
 துதிக்கவுங் கூசுதையோ
 வெறும்பனெனையிதைநீக்கிவேறுசெயல்செயவரிதோ
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (90)

காமத்தால் வருமிழிவு.

மங்கையர்களையோநிமிசை தேன்ஜீனிசக்கரைபால்
 மதுரமதிருக் கின்றதா
 மதிமூத்திரங்குருதிசீழ் வேர்வைசுரோனிதம்
 மாகுடுதுர்க் கந்தமுஞ்
 சங்கையற்றிருக்கவிது களையறிந்தறியாமற்
 றனமீர்துகுந்தி வழியைத்
 தான்பார்த்துத்தாதுவிட்டுக் கனவினிருபார்த்துத்
 தானுஞ்சுவ ரேறிவீழ்ந்து
 வங்கணம்பேசியவள் காலில்விழயிக்களவை
 வறிந்துசெறுப் பாலடிக்க
 வையையோவாங்கியே மூத்திரக்குழியினுற்
 வந்ததிது போருமென்று
 வெங்கரெவர்களும்நினைபார் மோகத்திலேமடிவர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (91)

விரைக்க நாள்.

நல்லரோகணியாதிரை பூசமுத்திரம்
 நயருத்திராட மோனம்
 நாடுமவிட்டஞ்சதய முத்திரட்டாதிதனில்
 நஞ்சைநடவுக்கு நன்றும்

சொல்லிடும்பரணிகிர்த்திகை யாயல்யமகஞ்
 சூட்டும்பூரம் விசாகஞ்
 சுடர்மூலம்பூராடம் பூரட்டாதியிதனிற்
 ரேணிக்கிழங் கிடவுமன்றும்
 அல்லலிலையகவனியு மிருகசீரிடமஸ்த
 மானசித் திரைசுவாதி
 யதுடங்கேட்டைரேவதி யில்பயி றுகாய்தான்ய
 மாமிதைச்செய்ய நன்றும்
 வில்லங்கமிலையிதனிற் விரைக்கமிகநன்மையாம்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுகிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (92)

வாரவிசேஷமதின் குணம் திறமறிய
 விவரம்.

பீடறுக்கனுத்யோகஞ்செய்ய மதிவிதைவிதைக்கப்
 போர்செவ்வாய் புதன்னித்தையாம்
 புகழ்குருவிற்மணஞ்செய்ய வெள்ளிமயிர்கழிக்கச்சனி
 பொருந் துந்தவ மதிவியாழம்
 தேடறியசாத்மீகமாமவெள்ளி செம்பொன்னுந்
 திகழ்ந்திடுமிராட் சதம்புதன்
 சீருள்ளஞாயர்சனி தாமதம்புந்திருரு
 செயும்வெள்ளிக் கிருகண்ணுமாம்
 நாடறியவேஞாயர்திங்க னுக்கோர்கண்ணுமாம்
 நயர்செவ்வாய் சனிகுருமோம்
 நாடிவாரத்தின்பலனதின் குணமும்நறமறிய
 நயந்துரைத்ததறி வீர்கள்காண்
 வீடணனைக்கார்த்துசிரஞ் சிவியளித்தாண்டவனே
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுகிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (93)

நாள்பலனறியவிவரம்.

தொருகார்த்திகையு முத்திரமுத்ராடமுங்
 கள நுமிது காலற்றதாங்
 சேருவருமிருசசீரிடஞ் சித்திரையவிட்டங்
 கேண்மைபுட னுடலற்றதாம்
 சட்டமுடனே புநர்பூசம் விசாகம்பூரட்
 டாநிவிது தலையற்றதாங்
 சாநுமிய்வொன்பதுள நாளிற்பெண்களைக்கூடிற்
 முனுமல்டா மனையதுங்
 திட்டமுடன்கோலிலது நாசமாமியாத்திரையுஞ்
 செய்பத்திரும்பா தாகுமார்
 தேடியிதையுலகோர்க்குத் தெரியமுன்னோருமிதைச்
 செப்பினாரறி வீர்கள்காண்
 வெட்டவெளிதனிலுள விப்பரவிடுமென்னிட்டனே
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செப்பெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (94)

வியாதிக்கண்டநட்சத்திரநாள்பலன்.

சேதம்வருஞ்சோதியொடு சதயமுப்பூரமுஞ்
 சேருமாயல்யங் கேட்டைச்
 சிரக் சும்பரணியா திரை நட்சத்திரஞ்செவ்வாய்
 சாசனியறுக் கன்றினமும்
 சாதகமுமில்லநவமி லுவாதசிசதுர்த்தி
 சஷ்டிதிதி யென்னுமிதுவுஞ்
 சரியாகவநதொன்றாய்க் கூடவிதிநூலாந்தர்
 சாரந்துபிணி கொள்வாராகிற்
 போதவேபண்டிதர்கள் குட்டிக்கரணம்போட்டுப்
 புரட்டிப்புரட் டிதைப்பார்க்கினும்
 பொலலாங்குவரவிவர்கள் சொல்லாமலோடப்பின்
 பிசமன்வந்திதைப் பொறுக்கினும்

வேதனையேயல்லாதுவிவர்கள் பிழையார்கள்காண்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ரராகவ மெய்யனே. (95)

கிரஹப்பிரவேசஞ்செய்ய வாகாதமாதம்.

பரிந்தாடித்திங்கனி லிராவணன்பட்டதாம்
பாரதம்மார் கழியதாம்
பாங்குடன்புரட்டாசி யிரணியன்மாண்டதாம்
பரனஞ்சுண்டது மாசியாம்
தெரிந்திடக்காமனுமெறிந் ததுபங்குனியதாந்
தேடிபலி முடிவானியாந்
திட்டமுடன்றூரி லுளமாந்தர் புதுமனையிதனிற்
றேடியவர் குடியதுபுக
அரிந்திடவுமவர்கள் வாழ்வ துவுமிகக்குன்றியே
வாங்கவருங் கையிலோட்டை
யவர்கள்கொண்டிறந் துண்பராமி துவுமுன்னே
ரறைந்தமொழி யறிவீர்கள்காண்
விரிந்துலவுநின்பதத்தைப் புரிந்தடியேன்போற்றக்கார்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ரராகவ மெய்யனே. (96)

ஊ ழ் வ லி.

பிரமனுக்குத்தலைகுறை வுண்டுசிவனுக்குப்
புகழ்கண்டம் விடமுமுண்டு
புகழ்மதிக்குற்றவுட லுணமுண்டி ரவிக்குப்
பேசும்பற்கு றைவுமுண்டு
திரமுற்றனீந்திரர்க் கங்கமதுகுறைவுண்டு
சீரருணர்காற் குறைவுண்டு
திகழுமந்தகர்தமக்குப் புழுக்காலுண்டு
திரையப்பில் துரையுமுண்டு
உரமுற்றவலிமைபுள மாபெரியோர்களுமிங்
கூழ்கொண்டு வாழ்தலாலே

ஷங்குற்றமார்தர்கடன் வினையைக்கடந்திட
 வொருக்காலு மாகாதுகாண்
 விரகரெவருமகிழத் திருவளருமார்பனே
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (97)

தூங்கிவிழித்தவுடன்பார்க்கத்தக்க
 வஸ்துக்க ளாவன.

பள்ளியிலிருந்தவிழித் தெழுந்தவுடனுதயத்திற்
 பார்ப்பதிங்கென்ன வென்னில்
 பரிவுடன்றாமரைப் பூகனகதீபமும்
 பாங்குபெரு கண்ணாடியுந்
 துள்ளியோடும்பருதி தீயஞ்செஞ்சந்தணர்
 துலங்குகடல் செந்நெல்வயலுந்
 தொட்டுதிருமங்கிலியங் கட்டினதன்புத்தினி
 துனைக்கருவி மிருதங்கமும்
 அள்ளிபுவிக்கதுபெய்பு முகில்வரையுங்கடவுளுந்
 வானதன துட வலக்கையு
 மாவீன்றகன் றுடனீதொன் றேனும்பார்க்கவிவை
 யதிநன்மைபுண் டென்பர்காண்
 வெள்ளியவனுந்தடுக்க விழியைப்போக்கினவனே
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (98)

பெண்கள் சிறப்பு.

வதனமதைமதியென்றும் நீள்புருவம்வில்லென்றும்
 வாயிதழ் பவளமென்றும்
 வரிசைப்பல்முத்தென்று மிருவிழியைவண்டென்றும்
 வாயெச்சில முர்தமென்றும்
 இதழுலையைவரையென்றும் வயிறையாலிலையென்று
 மிருகரம் நாணியென்று

மிசைதொப்புள் சுழியென்றுந்துடைவாழத்தண்டெ
மிடைதனை யுடுக்கையென்றுங் [னறு
சதவுநை யானமென்றும்கண்ணிமையைவலையென்று
காவு லிசைகுயிற் றூலென்றுங் [ன
க, துதமலாமடக்கைபிவ ளென்றுமிரதியென்றும்வா
கனாமபையிலென்றுமே [ன
விதமாகபுலவர்கன்னியரைப் பேசினாகன்காண்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுமினவெழுந் தருளசெய்யெனதையளே
வீ ர ராகவ மெய்யளே, (99)

இந்நூற்செய்தகாலம்

நீடுங்கலியையாயிரத தொன்பதில்வருடம
நிறைலகஞ் சித்தினா
நிகழமாததேதி யீ நபத்திரண்டுமதிவாரம்
நேரர்ச்சிடுந் தித்சதுரத்தி
நாடுமுயாநட்சத்திர மிருகசீரிடம்மேயாகம
நற்சுகாமம் கரணமவனசம
நல்லதொ நபூவபட்சச அபயோகமிவை
நளினமுடன கூடியகினந
தேடுமுயர்திருவள்ளூர் வீரராகவசதகஞ்
செய்துமுடித் திதையடியனுஞ்
கீர்பெருகவச்சிலிட்டு லுளுளாராக்நீரதுகன
சீரத்திபெற விடுத்தபினனாற்
விடுபெறச்செய்யவிதை வாங்கிவாசித்தவர்கா
விருப்பமுடன் கேட்டபேர்கள்
மேதினியிலெஞ்ஞான்றும் பிணியன்றிபெருவாழ்வு
மேன்மையுட னினிவாழ்வரே. (100)

திருவள்ளூர்,

வீ ர ர ர க வ ச த க ம்.

ஸம்ஸ்கரணம்.

